

Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m.

Sammanfattning

I betänkandet behandlas proposition 2005/06:194 Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m.

I propositionen föreslås att riksdagen skall godkänna två avtal med Schweiz rörande dels Schweiz associering till Schengenregelverket, dels bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet. Vidare föreslås att riksdagen skall anta förslag till lagändringar som föranleds av avtalen.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Utskottet föreslår att riksdagen godkänner avtalen och antar regeringens lagförslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	6
Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m.	6
Godkännande av associationsavtalet	6
Godkännande av bedrägeriavtalet	7
Lagförslagen	7
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	9
Propositionen	9
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	10
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	17
<i>Bilaga 4</i>	
Avtal om Schweiz associering till Schengenregelverket	18
<i>Bilaga 5</i>	
Bedrägeriavtalet	56

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Godkännande av avtalet om Schweiz associering till Schengensamarbetet

Riksdagen godkänner avtalet av den 26 oktober 2004 mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Därmed bifaller riksdagen proposition 2005/06:194 punkt 1.

2. Godkännande av bedrägeriavtalet

Riksdagen godkänner avtalet av den 26 oktober 2004 om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen. Därmed bifaller riksdagen proposition 2005/06:194 punkt 2.

3. Ändringar i lagen om internationellt polisiärt samarbete och utlänningslagen

Riksdagen antar regeringens förslag till

a) lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete, och

b) lag om ändring i utlänningslagen (2005:716), med den ändringen att 20 kap. 8 § får den utformning som utskottet föreslår i bilaga 3.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2005/06:194 punkt 4 och bifaller delvis proposition 2005/06:194 punkt 6.

4. Övriga lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

a) lag om ändring i rättegångsbalken,

b) lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, och

c) lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2005/06:194 punkterna 3, 5 och 7.

Stockholm den 16 maj 2006

På justitieutskottets vägnar

Johan Pehrson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Johan Pehrson (fp), Britta Lejon (s), Rolf Olsson (v), Margareta Persson (s), Beatrice Ask (m), Helena Frisk (s), Peter Althin (kd), Elisebeht Markström (s), Jeppe Johnsson (m), Göran Norlander (s), Johan Linander (c), Joe Frans (s), Cecilia Magnusson (m), Kerstin Andersson (s), Leif Björnlod (mp), Christer Erlandsson (s) och Karin Granbom (fp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Schweiz omfattas inte av avtalet om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES-avtalet). I syfte att i viss utsträckning försöka uppnå ett närmande mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz på viktigare områden har ett antal olika avtal framförhandlats mellan EU, dess medlemsstater, Island och Norge samt Schweiz.

Vid ministerrådets för rättsliga och inrikes frågor möte den 25–26 oktober 2004 undertecknades ett antal avtal genom vilka Schweiz anpassar sig till Europeiska gemenskapens och Europeiska unionens regelverk inom respektive område. Två av dessa avtal omfattas av förslagen i propositionen. Det ena är ett avtal mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiz om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (i det följande ”associationsavtalet”). Det andra är ett avtal om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å den andra sidan om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen (i det följande ”bedrägeriavtalet”).

I ett utkast till proposition som tagits fram inom Justitiedepartementet har det övervägts om Sverige skall tillträda associationsavtalet och bedrägeriavtalet och vilka lagändringar som ett tillträde föranleder. Utkastet har diskuterats vid ett remissmöte i Justitiedepartementet den 24 mars 2006. De skriftliga synpunkterna finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2006/2402/PO).

Regeringen anger i propositionen att den har valt att i ärendet inte inhämta yttrande över lagförslagen från Lagrådet. Regeringen anför att de lagändringar som föreslås är av enklare slag vilka tekniskt innebär att de bestämmelser inom berörda områden som i dag gäller för medlemsstater i Europeiska unionen samt Island och Norge även skall gälla för Schweiz.

Regeringens lagförslag har intagits i *bilaga 2*. Associationsavtalet återfinns i *bilaga 4*, och bedrägeriavtalet i *bilaga 5*.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett avtal mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiz om Schweiz associering till Schengenregelverket. Det föreslås också att riksdagen godkänner ett avtal om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å den andra sidan om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet. Avtalen föranleder vissa lagändringar som föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Utskottets överväganden

Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m.

Utskottets förslag i korthet

Utskottet föreslår att riksdagen godkänner associationsavtalet och bedrägeriavtalet samt antar de förslag till lagstiftning vilka föranleds av ett tillträde till avtalen.

Godkännande av associationsavtalet

Varje stat som är medlem i Europeiska unionen har rätt att delta i Schengensamarbetet. Island och Norge, som inte är medlemmar i Europeiska unionen och därför formellt inte kan ansluta sig fullt ut till Schengenregelverket, har träffat ett särskilt samarbetsavtal för att anknyta sig till Schengensamarbetet. I samband med Schengensamarbetets integrering i Europeiska unionen har detta samarbetsavtal kompletterats med ett associationsavtal med unionen. Island och Norge deltar på grundval av detta avtal fullt ut i beredningsprocessen rörande rättsakter rörande Schengensamarbetet, men deltar inte i själva besluten inom EU utan godkänner dessa först i efterhand.

Associationsavtalet innebär att Schweiz, på motsvarande sätt som Island och Norge, godtar Schengenregelverket och dess utveckling med vissa undantag eller tillägg.

Genom Schweiz associering till Schengenregelverket kommer dels vissa hinder att undanröjas för den fria rörligheten för personer, dels samarbetet att stärkas mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz på de områden som omfattas av Schengenregelverket. Bland dessa områden kan särskilt nämnas förbättrat samarbete inom brottsbekämpningen, en enhetlig viseringspolitik och ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Det är med hänsyn till Schweiz geografiska läge naturligt att Schweiz tillämpar samma regler som medlemsstaterna inom EU. Syftet med samarbetet inom det geografiska området kommer därmed i större utsträckning att uppnås. Det ligger enligt utskottets mening i såväl Sveriges som övriga medlemsstaters intresse att Schweiz deltar i Schengensamarbetet.

Utskottet tillstyrker att riksdagen godkänner associeringsavtalet. Mot bakgrund av att associationsavtalet i viss begränsad utsträckning förutsätter att förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning förs över till Schweiz bör riksdagens beslut i denna del fattas med iakttagande av bestämmelserna i 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen.

Godkännande av bedrägeriavtalet

Bedrägeriavtalet utgör ett verktyg för att kunna förbättra samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater å ena sidan och Schweiz å den andra sidan när det gäller bekämpande av ekonomisk brottslighet som drabbar Europeiska gemenskapens budget. Enligt vad som anges i propositionen har bedrägerier och smuggling i organiserad form med bas inom schweiziskt territorium antagit betydande proportioner vilket orsakar skador för EG som kan uppskattas till flera miljarder euro per år. Bedrägeriavtalet syftar till att råda bot på problem som har uppmärksammats i det rättsliga samarbetet, där Schweiz i viss utsträckning inte har kunnat lämna hjälp rörande skatte- och tullbrott.

Bedrägeriavtalet kompletterar i viktiga avseenden det samarbete som öppnas mellan EU:s medlemsstater och Schweiz i och med Schweiz associering till Schengenregelverket. Avtalet bedöms för svenskt vidkommande i första hand innebära att möjligheterna för svenska myndigheter att samarbeta med schweiziska myndigheter och att få hjälp i ärenden som rör tull- och skattebrott förbättras. Det är mot denna bakgrund naturligt att Sverige tillträder bedrägeriavtalet.

Utskottet tillstyrker att riksdagen godkänner bedrägeriavtalet.

Lagförslagen

De i propositionen föreslagna lagändringarna innebär i huvudsak att ett antal lagregler, främst med anknytning till Schengenregelverket, kompletteras vad gäller tillämpligheten. Lagändringarna innebär att de bestämmelser inom berörda områden som i dag gäller för medlemsstater i Europeiska unionen samt Island och Norge även skall gälla för Schweiz. Härutöver föreslås smärre redaktionella ändringar.

Utskottet delar regeringens bedömning att lagändringarna är av enklare slag, varför yttrande från Lagrådet över lagförslagen skulle sakna betydelse. Utskottet tillstyrker lagförslagen.

En mindre redaktionell ändring bör göras i förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716). Ändringen framgår av *bilaga 3*.

Mot bakgrund av att ikraftträdandet av lagändringarna är beroende av att ett beslut fattas i rådet om att börja tillämpa associationsavtalet, något som förutsätter att vissa förhandsvillkor uppfylls av Schweiz, samt då det ännu är oklart när bedrägeriavtalet kan träda i kraft har utskottet ingen erinran mot regeringens förslag att riksdagen skall överlämna till regeringen att besluta om när lagstiftningen skall träda i kraft.

Lagförslagen såvitt avser utlänningslagen (2005:716) och lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete innehåller lagändringar som innebär att förvaltningsuppgifter innefattande myndighetsutövning överläts till Schweiz. Riksdagens beslut i de delarna bör därför också fattas med iakttagande av bestämmelserna i 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen.

Utskottet föreslår att riksdagen bifaller propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2005/06:194 Schweiz associering till Schengenregelverket, m.m.:

1. Regeringen föreslår att riksdagen godkänner avtalet av den 26 oktober 2004 mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.
2. Regeringen föreslår att riksdagen godkänner avtalet av den 26 oktober 2004 om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen.
3. Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i rättegångsbalken.
4. Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.
5. Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.
6. Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).
7. Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i rättegångsbalken

Härigenom föreskrivs att 33 kap. 9 § rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

33 kap.

9 §¹

Rätten får vid behov låta översätta handlingar som kommer in till eller skickas ut från rätten.

Rätten är skyldig att översätta en handling i brottmål eller de viktigaste delarna av den, om handlingen skall sändas till någon som vistas i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det finns anledning att anta att personen inte förstår språket i handlingen. Handlingen skall översättas till språket i den andra staten eller om myndigheten känner till att personen inte förstår detta språk, till ett annat språk som personen förstår.

Den som biträtt med översättning har rätt till skälig ersättning, som betalas av staten.

Första och tredje styckena skall tillämpas även i fråga om överföring från punktskrift till vanlig skrift eller omvänt.

Rätten är skyldig att översätta en handling i brottmål eller de viktigaste delarna av den, om handlingen skall sändas till någon som vistas i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet *eller i Schweiz* och det finns anledning att anta att personen inte förstår språket i handlingen. Handlingen skall översättas till språket i den andra staten eller om myndigheten känner till att personen inte förstår detta språk, till ett annat språk som personen förstår.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2000:564.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt *Norge och Island*, i den *mån* Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt *Island, Norge och Schweiz*, i den *utsträckning* Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i denna lag.

Föreskrifterna i 3 § gäller även i förhållande till andra stater än dem som anges i första stycket.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 6 § och 4 kap. 20 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §¹

En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag skall ges in till Justitiedepartementet, som lämnar ansökan till Åklagarmyndigheten eller till behörig domstol om inte ansökan skall prövas av regeringen. Justitiedepartementet kan efter samråd med Åklagarmyndigheten lämna ansökan direkt till behörig åklagare.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island eller Norge får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge eller *Schweiz* får göras direkt hos behörig åklagare eller domstol. Detsamma gäller om det i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige har avtalats om att ansökan får skickas direkt.

4 kap.

20 §

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av *Norge eller Island* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av *Island, Norge eller Schweiz* och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 2005:491.

4 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 §, 7 kap. 6 §, 8-kap. 1 § och 20 kap. 7 och 8 §§ utlänningslagen (2005:716) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §

Med Schengenkonventionen avses i denna lag konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Med Schengenstat avses en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen *eller som har slutit avtal om samarbete enligt konventionen med konventionsstaterna.*

Med Schengenstat avses

1. en stat som har tillträtt eller anslutit sig till Schengenkonventionen, *samt*
2. *Island, Norge och Schweiz.*

7 kap.

6 §

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat *tillhörande* Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat *tillhörande* Europeiska unionen eller i Island eller Norge och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

1. utlänningsen i den beslutande staten har dömts för ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i minst ett år, eller

2. utlänningsen är skäligen misstänkt för att ha begått ett grovt brott eller att det finns starka skäl som tyder på att utlänningsen avser att begå ett sådant brott.

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat *tillhörande* Europeiska unionen eller till en medborgare i Island eller Norge som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

- make eller sambo,
- barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörj-

Uppehållstillstånd får återkallas för den som inte är medborgare i en stat *som tillhör* Europeiska unionen även i andra fall än som avses i 2 §, om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats i en stat *som tillhör* Europeiska unionen eller i Island, Norge eller *Schweiz* och beslutet är grundat på att det finns ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och på att

Första stycket gäller inte en familjemedlem till en medborgare i en stat *som tillhör* Europeiska unionen eller till en medborgare i Island, Norge eller *Schweiz* som har utövat sin rätt till fri rörlighet enligt de regler som gäller inom Europeiska unionen. Med familjemedlem avses

- make eller sambo,
- barn under 21 år som är beroende av föräldern för sin försörj-

ning, och

– förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

Ett uppehållstillstånd får inte återkallas enligt första stycket innan samråd har skett med den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning.

ning, och

– förälder som är beroende av barnet för sin försörjning.

8 kap.

1 §

En utlänning får avvisas

1. om han eller hon saknar pass när det krävs pass för inresa eller vistelse i Sverige,

2. om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige,

3. om det vid utlänningens ankomst till Sverige kommer fram att han eller hon tänker besöka något annat nordiskt land men saknar det tillstånd som krävs för inresa där,

4. om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för den rätten,

5. om han eller hon inte uppfyller de krav för inresa som föreskrivs i artikel 5 i Schengenkonventionen, eller

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island eller Norge och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

6. om han eller hon har avvisats eller utvisats från en stat som ingår i Europeiska unionen eller från Island, Norge eller *Schweiz* och förhållandena är sådana som avses i 7 kap. 6 § eller beslutet om avvisning eller utvisning har grundats på att utlänningen inte har följt gällande bestämmelser om en utlännings inresa eller vistelse i den staten.

20 kap.

7 §

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge, om detta görs i vinstsyfte.

För försök till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Till fängelse i högst två år eller, när omständigheterna är mildrande, till böter döms den som genom att dölja en utlänning eller genom någon annan sådan åtgärd uppsåtligen hjälper utlänningen att olovligen uppehålla sig i Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen, eller Island, Norge eller *Schweiz*, om detta görs i vinstsyfte.

8 §

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island eller Norge döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge eller *Schweiz* döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare

Härigenom föreskrivs att 1 och 9 §§ lagen (2005:754) om transitering av tredjelandsmedborgare skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island eller Norge, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island eller Norge.

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island eller Norge, skall omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

1. tillståndet att bevilja transitering har återkallats,
2. tredjelandsmedborgaren under transiteringen har rest in i den staten utan tillstånd, eller
3. fortsatt transitering eller återsändande till destinationslandet inte går att genomföra.

Föreslagen lydelse

1 §

I denna lag finns bestämmelser om transitering i samband med att en tredjelandsmedborgare, som har avvisats eller utvisats från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Island, Norge eller *Schweiz*, återsänds med flyg via Sverige.

Med tredjelandsmedborgare avses i lagen en person som inte är medborgare i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller medborgare i Island, Norge eller *Schweiz*.

9 §

En tredjelandsmedborgare som har avvisats eller utvisats från Sverige och som transiteras via en annan medlemsstat eller Island, Norge eller *Schweiz*, skall omedelbart återtas till Sverige på begäran av den staten om

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Utskottets förslag till ändring i regeringens förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

*Regeringens förslag**Utskottets förslag***20 kap.**

8 §

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge eller Schweiz döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

Är brottet att anse som ringa döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För försök eller förberedelse till brott enligt denna paragraf döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Den som uppsåtligen hjälper en utlänning att olovligen komma in i eller passera genom Sverige, medlemsstat i Europeiska unionen eller Island, Norge eller Schweiz döms för människosmuggling till fängelse i högst två år.

Är brottet att anse som grovt döms för grov människosmuggling till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningen

1. utförts mot ersättning,
2. utgjort ett led i en verksamhet som avsett ett stort antal personer, eller
3. utförts under former som innebär livsfara för utlänningen eller annars utförts under hänsynslösa former.

BILAGA 4

Avtal om Schweiz associering till Schengenregelverket

EUROPEISKA
UNIONENS RÅD

Bryssel den 25 oktober 2004
(OR. fr)

13054/04

Interinstitutionellt ärende:
2004/0199 (CNS)

CH	43
JAI	354
FRONTEXT	4
SCHENGEN	17
FL	19
COPEN	120
CRIMORG	90
VISA	175
EURODAC	5
ASIM	35
ASILE	56
MIGR	81

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Avtal mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

13054/04

DG E III

KGW/kl

SV

AVTAL
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, EUROPEISKA
GEMENSKAPEN
OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OM SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDETS ASSOCIERING TILL
GENOMFÖRANDET,
TILLÄMPNINGEN OCH UTVECKLINGEN
AV SCHENGENREGELVERKET

EUROPEISKA UNIONEN,

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

nedan kallade *de avtalsslutande parterna*,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionen i och med ikraftträdandet av Amsterdamfördraget åtog sig att upprätthålla och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där det råder fri rörlighet för personer, och samtidigt vidta lämpliga åtgärder när det gäller kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring samt förebyggande av brottslighet och brottsbekämpning,

SOM BEAKTAR att Schengenregelverket, som införlivats inom Europeiska unionens ramar, utgör en del av de bestämmelser som syftar till att skapa detta område med frihet, säkerhet och rättvisa, då de innebär att det skapas ett område utan kontroller vid de inre gränserna och samtidigt föreskriver kompletterande åtgärder som garanterar en hög säkerhetsnivå,

SOM TAR HÄNSYN TILL Schweiziska edsförbundets geografiska läge.

SOM BEAKTAR att om Schweiziska edsförbundet deltar i Schengenregelverket och utvecklingen av detta, så kommer det att dels undanröja vissa hinder för den fria rörligheten för personer som är en följd av Schweiziska edsförbundets geografiska läge, dels stärka samarbetet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet på de områden som omfattas av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att genom det avtal som Europeiska unionens råd ingick den 18 maj 1999 med Republiken Island och Konungariket Norge¹, associerades dessa båda stater till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att Schweiziska edsförbundet bör associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, på jämställd fot med Island och Norge,

SOM BEAKTAR att det mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet bör ingås ett avtal som innebär rättigheter och skyldigheter motsvarande de som har avtalats mellan Europeiska unionens råd, å ena sidan, och Island och Norge å den andra,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att det är nödvändigt att organisera samarbetet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet när det

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

gäller genomförandet, den praktiska tillämpningen och den vidare utvecklingen av Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR att det för att associera Schweiziska edsförbundet till Europeiska unionens verksamhet inom de områden som omfattas av detta avtal och göra det möjligt för landet att delta i denna verksamhet är nödvändigt att inrätta en kommitté i enlighet med den institutionella modell som använts för associeringen av Island och Norge,

SOM BEAKTAR att Schengensamarbetet vilar på principerna om frihet, demokrati, rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna, som garanteras särskilt genom Europakonventionen av den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och de rättsakter som antagits på den grunden inte gäller för Konungariket Danmark, i enlighet med protokollet om Danmarks ställning som genom Amsterdamfördraget är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och att de beslut om att utveckla Schengenregelverket på grundval av avdelning IV vilka Danmark har införlivat med sin nationella lagstiftning endast kan skapa folkrättsliga förpliktelser mellan Danmark och övriga medlemsstater,

SOM BEAKTAR att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, i enlighet med de beslut som antagits på grundval av det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen¹, deltar i vissa bestämmelser i Schengenregelverket,

SOM BEAKTAR behovet av att säkerställa att de stater med vilka Europeiska unionen har ingått associeringsavtal i syfte att genomföra, tillämpa och utveckla Schengenregelverket tillämpar detta regelverk också i sina inbördes förbindelser,

SOM BEAKTAR att det för att Schengenregelverket skall fungera väl krävs att detta avtal tillämpas samtidigt med de avtal som de olika parter som associerats till eller deltar i genomförandet eller utvecklingen av Schengenregelverket har ingått för att reglera sina inbördes förbindelser,

SOM TAR HÄNSYN TILL avtalet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac,

¹ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43 och EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

SOM BEAKTAR kopplingen mellan Schengenregelverket och gemenskapsrätten,

SOM BEAKTAR att denna koppling förutsätter samtidig tillämpning av Schengenregelverket och gemenskapslagstiftningen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat och om inrättandet av Eurodac,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

ARTIKEL 1

1. Schweiziska edsförbundet, nedan kallat Schweiz, skall associeras till Europeiska gemenskapens och Europeiska unionens verksamheter inom de områden som omfattas av de bestämmelser som avses i bilagorna A och B i detta avtal och av bestämmelser som följer av dessa.
2. Detta avtal skapar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter i enlighet med de förfaranden som avtalet föreskriver.

ARTIKEL 2

1. Schweiz skall genomföra och tillämpa de av Schengenregelverkets bestämmelser som anges i bilaga A till detta avtal på samma sätt som de är tillämpliga för Europeiska unionens medlemsstater, nedan kallade medlemsstaterna.
2. Schweiz skall genomföra och tillämpa bestämmelserna i de av Europeiska unionens och Europeiska gemenskapens rättsakter som räknas upp i bilaga B till detta avtal på samma sätt som de ersätter och/eller utvecklar motsvarande bestämmelser i den konvention om tillämpning av Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna som undertecknades den 19 juni 1990, nedan kallad konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, eller har antagits på grundval av denna.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 skall Schweiz godta, genomföra och tillämpa rättsakter och åtgärder som Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen antar för att ändra eller komplettera de bestämmelser som avses i bilagorna A och B, i enlighet med förfarandena i detta avtal.

ARTIKEL 3

1. Det skall inrättas en gemensam kommitté, bestående av företrädare för den schweiziska regeringen, medlemmar av Europeiska unionens råd,

nedan kallat rådet, och företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission, nedan kallad kommissionen.

2. Den gemensamma kommittén skall anta sin arbetsordning med enhällighet.
3. Den gemensamma kommittén skall sammanträda på initiativ av sin ordförande eller på begäran av en av sina ledamöter.
4. Med förbehåll för artikel 4.2 skall kommittén sammanträda på ministernivå, hög tjänstemannanivå eller expertnivå, alltefter behov.
5. Ordförandeskapet i kommittén skall utövas enligt följande:
 - På expertnivå: av Europeiska unionens företrädare.
 - På hög tjänstemannanivå och ministernivå: sex månader åt gången omväxlande av Europeiska unionens företrädare och den schweiziska regeringens företrädare.

ARTIKEL 4

1. I enlighet med detta avtal skall den gemensamma kommittén handha alla frågor som avses i artikel 2 och se till att alla synpunkter från schweizisk sida tas under övervägande i vederbörlig ordning.
2. Inom den gemensamma kommittén på ministernivå har de schweiziska företrädarna möjlighet
 - att redovisa de problem som en viss åtgärd eller rättsakt innebär för dem eller komma med lösningar på problem som påträffats av de andra delegationerna,
 - att yttra sig om varje fråga som rör utarbetandet av bestämmelser som rör dem eller om genomförandet av sådana bestämmelser.
3. Kommitténs möten på ministernivå skall förberedas av den gemensamma kommittén på hög tjänstemannanivå.
4. Företrädarna för den schweiziska regeringen får lägga fram förslag för den gemensamma kommittén angående sådana frågor som avses i artikel 1. Kommissionen eller en medlemsstat får efter samråd granska dessa förslag i syfte att lägga fram ett förslag eller ta ett initiativ i enlighet med Europeiska unionens bestämmelser, och anta en rättsakt eller en åtgärd på gemenskaps eller unionsnivå.

ARTIKEL 5

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 skall den gemensamma kommittén underrättas om varje rättsakt eller åtgärd under förberedelse i rådet som skulle kunna omfattas av detta avtal.

ARTIKEL 6

Vid utarbetandet av nya bestämmelser inom ett område som omfattas av detta avtal skall kommissionen samråda informellt med schweiziska experter på samma sätt som den samråder med medlemsstaternas experter inför utarbetandet av sina lagförslag.

ARTIKEL 7

1. Antagandet av nya rättsakter eller åtgärder som har anknytning till sådana frågor som avses i artikel 2 är förbehållet Europeiska unionens behöriga institutioner. Med förbehåll för punkt 2, skall dessa rättsakter eller åtgärder träda i kraft samtidigt för Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och berörda medlemsstater och Schweiz, om inte annat särskilt föreskrivs i rättsakterna eller åtgärderna. I detta sammanhang skall vederbörlig hänsyn tas till den tidsfrist som Schweiz i den gemensamma kommittén ansett sig behöva för att kunna uppfylla sina konstitutionella krav.

- 2 a) Rådet skall utan dröjsmål underrätta Schweiz om antagandet av rättsakter eller åtgärder som avses i punkt 1 på vilka förfarandena i detta avtal har tillämpats. Schweiz skall yttra sig om landets godtagande av rättsakten eller åtgärden och införlivande av denna i sin interna rättsordning. Beslutet om detta skall meddelas rådet och kommissionen inom trettio dagar från antagandet av den berörda rättsakten eller åtgärden.
- b) Om innehållet i ovan avsedda rättsakter eller åtgärder inte kan vara bindande för Schweiz förrän landet har uppfyllt sina konstitutionella krav, skall rådet och kommissionen underrättas om detta i samband med meddelandet. Schweiz skall utan dröjsmål skriftligen meddela rådet och kommissionen när alla konstitutionella krav är uppfyllda. Om folkomröstning inte begärs skall meddelandet lämnas omedelbart efter det att folkomröstningsfristen har löpt ut. Om en folkomröstning begärs har Schweiz en frist på högst två år från rådets underrättelse om åtgärden på sig för att lämna meddelandet. Från den dag då rättsakten eller åtgärden träder i kraft för Schweiz och till dess att landet meddelar att man har uppfyllt sina konstitutionella skyldigheter, skall Schweiz

i den mån det är möjligt tillämpa innehållet i den berörda rättsakten eller åtgärden provisoriskt.

Om Schweiz inte kan tillämpa den berörda rättsaktens eller åtgärdens innehåll provisoriskt, och detta faktum skapar svårigheter som stör Schengensamarbetets funktion, skall den rådande situationen granskas av den gemensamma kommittén. Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen får gentemot Schweiz vidta proportionerliga och nödvändiga åtgärder för att garantera ett väl fungerande Schengensamarbete.

3. Schweiz godtagande av innehållet i de rättsakter och åtgärder som avses i punkt 2 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz å ena sidan och, beroende på omständigheterna, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa rättsakter och åtgärder, å den andra.

4. För det fall att

- a) Schweiz meddelar sitt beslut att inte godta innehållet i en rättsakt eller en åtgärd som avses i punkt 2 på vilken förfarandena i detta avtal har tillämpats, eller
- b) Schweiz inte avger ett meddelande inom den frist på trettio dagar som avses i punkt 2 a eller punkt 5 a, eller
- c) Schweiz inte avger ett meddelande efter utgången av fristen för folkomröstning eller, om folkomröstning begärs, inom den frist på två år som avses i punkt 2 b, eller inte genomför provisorisk tillämpning på det sätt som avses i samma punkt från den dag som fastställts för ikraftträdandet av rättsakten eller åtgärden,

skall detta avtal upphöra att vara tillämpligt, såvida inte den gemensamma kommittén, efter att noga ha granskat förutsättningarna att upprätthålla avtalet, beslutar annat inom 90 dagar. Detta avtal skall upphöra att gälla tre månader efter utgången av 90 dagarsperioden.

5. a) Om bestämmelserna i en ny rättsakt eller åtgärd leder till att medlemsstaterna inte längre får låta verkställighet av en framställan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller erkännande av ett beslut om husrannsakan eller beslag som fattats i en annan medlemsstat omfattas av de villkor som anges i artikel 51 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, får Schweiz inom den trettiodagarsfrist som anges i punkt 2 a meddela rådet och kommissionen att man inte godtar och inte kommer att genomföra innehållet i dessa bestämmelser i sin interna rättsordning i den utsträckning de är tillämpliga på framställningar eller beslut om husrannsakan och beslag i samband med utredningar eller åtal på området för direkt beskattning som, om de begås i Schweiz, enligt den schweiziska lagstiftningen inte är belagda med frihets-

straff. I motsats till vad som gäller enligt punkt 4 skall avtalet i sådant fall inte upphöra att vara tillämpligt.

- b) Den gemensamma kommittén skall sammanträda inom två månader från det att en av kommitténs medlemmar begär detta för att, under hänsynstagande till utvecklingen på internationell nivå, diskutera den situation som uppstått till följd av ett meddelande lämnats i enlighet med led a.

När den gemensamma kommittén enhälligt nått fram till en överenskommelse som innebär att Schweiz godtar och till fullo genomför de berörda bestämmelserna i den nya rättsakten eller åtgärden, skall punkt 2 b samt punkterna 3 och 4 vara tillämpliga. De uppgifter som det hänvisas till i punkt 2 b första meningen, skall tillhandahållas inom trettio dagar från det att överenskommelsen nåddes i den gemensamma kommittén.

ARTIKEL 8

1. För att förverkliga de avtalslutande parternas mål att nå en så enhetlig tillämpning och tolkning som möjligt av de bestämmelser som avses i artikel 2, skall den gemensamma kommittén fortlöpande övervaka utvecklingen av den rättspraxis som utarbetas av Europeiska gemenskapernas domstol, nedan kallad EG domstolen, samt den rättspraxis som utarbetas av de schweiziska domstolar som är behöriga i fråga om dessa bestämmelser. En mekanism som garanterar ett regelbundet utbyte av denna rättspraxis skall inrättas för ändamålet.
2. Schweiz får komma med inlagor eller skriftliga påpekanden till EG domstolen om en domstol i en medlemsstat har vänt sig till EG domstolen för ett förhandsavgörande om tolkningen av en bestämmelse som avses i artikel 2.

ARTIKEL 9

1. Varje år skall Schweiz lägga fram en rapport för den gemensamma kommittén om hur dess administrativa myndigheter och domstolar har tillämpat och tolkat bestämmelserna som avses i artikel 2, i förekommande fall med hänsyn till EG domstolens tolkning.
2. Om den gemensamma kommittén, inom en frist på två månader efter att ha underrättats om att det föreligger en betydande skillnad mellan EG domstolens och de schweiziska domstolarnas rättspraxis, eller en betydande skillnad i tillämpningen av bestämmelserna som avses i artikel 2 mellan myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och myndigheterna i Schweiz, inte har varit i stånd att garantera en enhetlig tillämpning och tolkning, skall förfarandet i artikel 10 inledas.

ARTIKEL 10

1. Om det uppstår en tvist om tillämpningen av detta avtal, eller om den situation som avses i artikel 9.2 skulle uppstå, skall frågan officiellt tas upp som tvistefråga på dagordningen för den gemensamma kommittén i dess sammansättning på ministernivå.
2. Den gemensamma kommittén förfogar över 90 dagar från antagandet av den dagordning i vilken den aktuella tvistefrågan fördes upp för att lösa denna tvist.
3. Om den gemensamma kommittén inte kan lösa tvisten inom den nittiodagarsfrist som avses i punkt 2, skall fristen förlängas med trettio dagar i syfte att nå en slutgiltig lösning på tvisten.
Om det inte går att nå en slutlig lösning, skall detta avtal upphöra att gälla sex månader efter utgången av trettiodagarsperioden.

ARTIKEL 11

1. För de administrativa kostnader som hör samman med tillämpningen av detta avtal, skall Schweiz tillföra Europeiska gemenskapernas allmänna budget ett årligt bidrag på 7,286 % av beloppet 8 100 000 euro, med förbehåll för en årlig justering med hänsyn till inflationsnivån i Europeiska unionen.
2. För kostnaderna för att utveckla Schengens informationssystem II skall Schweiz, med start budgetåret 2002, tillföra Europeiska gemenskapernas allmänna budget ett årligt bidrag för de berörda budgetåren, beräknat på landets bruttonationalinkomst jämförd med bruttonationalinkomsten för alla de deltagande länderna.

Bidrag för de budgetår som föregår ikraftträdandet av detta avtal skall betalas senast när avtalet träder i kraft.

3. Om driftskostnaderna för tillämpningen av detta avtal inte täcks av Europeiska gemenskapernas allmänna budget, utan belastar de deltagande medlemsstaterna direkt, skall Schweiz bidra till dessa kostnader med den procentandel som dess bruttonationalprodukt utgör i förhållande till alla de deltagande ländernas bruttonationalprodukt.

Om driftskostnaderna täcks av Europeiska gemenskapernas allmänna budget, skall Schweiz bidra till denna budget med ett årligt belopp som motsvarar den procentandel som landets bruttonationalprodukt utgör i förhållande till alla de deltagande ländernas bruttonationalprodukt.

4. Schweiz har rätt att erhålla dokument som kommissionen och rådet utarbetar om detta avtal och att, vid den gemensamma kommitténs möten, efter eget val begära tolkning till ett av Europeiska institutionernas officiella språk.

ARTIKEL 12

1. Detta avtal skall inte i något avseende påverka tillämpningen av andra avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz, och inte heller avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Schweiz å den andra.
2. Detta avtal skall inte påverka avtal mellan å ena sidan Schweiz, och å andra sidan en eller flera medlemsstater, om dessa avtal är förenliga med detta avtal. Om de andra avtalen och detta avtal är oförenliga, skall detta avtal ha företräde.
3. Detta avtal skall inte i något avseende påverka de avtal som i framtiden kan komma att ingås mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz, och inte heller avtal som ingås mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Schweiz å den andra eller avtal som kan komma att ingås på grundval av artiklarna 24 och 38 i Fördraget om Europeiska unionen.

ARTIKEL 13

1. Schweiz kommer att ingå ett avtal med Konungariket Danmark om fastställande av rättigheter och skyldigheter mellan Danmark och Schweiz i fråga om de bestämmelser som avses i artikel 2, vilka grundar sig på avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och följaktligen omfattas av protokollet om Danmarks ställning som genom Amsterdamfördraget är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
2. Schweiz kommer att ingå ett avtal med Republiken Island och Konungariket Norge om fastställande av ömsesidiga rättigheter och skyldigheter på grund av deras respektive associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

ARTIKEL 14

1. Detta avtal träder i kraft en månad efter den dag då rådets generalsekreterare, i sin egenskap av depositarie, konstaterar att alla formaliteter är uppfyllda i fråga om det samtycke till att vara bunden av detta avtal som uttryckts av parterna i detta avtal eller på deras vägnar.
2. Artiklarna 1, 3, 4, 5, 6 och artikel 7.2 a första meningen skall tillämpas provisoriskt från dagen för undertecknandet av detta avtal.
3. När det gäller rättsakter eller åtgärder som antagits efter undertecknandet av detta avtal men innan det trädde i kraft, skall den trettiodagarsperiod som avses i artikel 7.2 a sista meningen börja löpa den dag då avtalet träder i kraft.

ARTIKEL 15

1. De bestämmelser som avses i bilagorna A och B och de bestämmelser som redan antagits i enlighet med artikel 2.3, skall börja tillämpas av Schweiz vid en tidpunkt som fastställs i rådet med enhällighet av de rådsmedlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som tillämpar alla bestämmelser som avses i bilagorna A och B, efter samråd inom den gemensamma kommittén och efter att ha försäkrat sig om att Schweiz har uppfyllt förhandsvillkoren för genomförande av de aktuella bestämmelserna och att kontrollerna vid landets yttre gränser är effektiva.

De rådsmedlemmar som företräder Irlands regering och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regering skall delta i fattandet av dessa beslut i den mån de berör de bestämmelser i Schengenregelverket och rättsakter som grundar sig på eller har anknytning till detta regelverk, vilka dessa medlemsstater deltar i.

De rådsmedlemmar som företräder regeringarna i medlemsstater för vilka, i enlighet med anslutningsfördraget, endast en del av de bestämmelser som avses i bilagorna A och B är tillämpliga, skall delta i antagandet av detta beslut i den utsträckning det rör bestämmelser i Schengenregelverket vilka redan är tillämpliga för dem.

2. Tillämpningen av bestämmelserna som avses i punkt 1 skapar rättigheter och skyldigheter mellan Schweiz å ena sidan och, beroende på omständigheterna, Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, å den andra.

3. Detta avtal skall endast vara tillämpligt om de avtal som avses i artikel 13 också har börjat tillämpas.

4. Vidare skall detta avtal endast vara tillämpligt om avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz också har börjat tillämpas.

ARTIKEL 16

1. Liechtenstein får ansluta sig till detta avtal.

2. Liechtensteins eventuella anslutning skall vara föremål för ett protokoll till detta avtal, där alla följer av en sådan anslutning regleras, inklusive skapandet av rättigheter och skyldigheter mellan Liechtenstein och Schweiz, samt mellan Liechtenstein å ena sidan och Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna, i den utsträckning de är bundna av dessa bestämmelser, å den andra.

ARTIKEL 17

1. Detta avtal får sägas upp av Schweiz eller genom enhälligt beslut i rådet. Uppsägningen skall meddelas depositarien och börja gälla sex månader efter detta meddelande.
2. Detta avtal skall anses uppsagt om Schweiz säger upp något av de avtal som avses i artikel 13 eller i artikel 15.4.

ARTIKEL 18

1. Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

Den maltesiska versionen av detta avtal skall bestyrkas av de avtalslutande parterna genom skriftväxling. Den skall ha samma giltighet som de språk som anges i punkt 1.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i ... den ...

För ...

För ...

BILAGA A*(Artikel 2.1)*

Del 1 i denna bilaga gäller 1985 års Schengenavtal och konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, del 2 tar upp anslutningsinstrumenten och del 3 avser relevant sekundärlagstiftning rörande Schengen.

DEL 1

Bestämmelserna i det avtal som undertecknades den 14 juni 1985 i Schengen mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.

Alla bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, som undertecknades den 19 juni 1990 mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna, med undantag för följande bestämmelser:

Artikel 2.4 om kontrollen av varor

Artikel 4 i den del som gäller kontroll av bagage

Artikel 10.2

Artikel 19.2

Artiklarna 28–38 med tillhörande definitioner

Artikel 60

Artikel 70

Artikel 74

Artiklarna 77–91 i den utsträckning de omfattas av rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen

Artiklarna 120–125 om rörlighet för varor

Artiklarna 131–133

Artikel 134

Artiklarna 139–142

Slutakt: förklaring nr 2

Slutakt: förklaringar nr 4, 5 och 6

Protokoll

Gemensam förklaring

Gemensam förklaring av ministrar och statssekreterare

DEL 2

Bestämmelserna i anslutningsinstrumenten till Schengenavtalet och Schengenkonventionen som undertecknades med Republiken Italien (i Paris den 27 november 1990), Konungariket Spanien och Republiken Portugal (i Bonn den 25 juni 1991, Republiken Grekland (i Madrid den 6 november 1992), Republiken Österrike (i Bryssel den 28 april 1995) samt Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige (i Luxemburg den 19 december 1996, med undantag för följande bestämmelser:

1. Protokoll, undertecknat i Paris den 27 november 1990, om Republiken Italiens regerings anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985.
2. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Paris den 27 november 1990, om Republiken Italiens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

3. Protokoll, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Konungariket Spaniens anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom

protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.

4. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Republiken Italien anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Slutakten, del III, förklaringarna nr 3 och 4

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

5. Protokoll, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Republiken Portugals anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.
6. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bonn den 25 juni 1991, om Republiken Portugals anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 7 och 8

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2 och 3

Slutakten, del III, förklaringarna 2, 3, 4 och 5

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

7. Protokoll, undertecknat i Madrid den 6 november 1992, om Republiken Greklands regerings anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, protokollet om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringars anslutning, undertecknade den 27 november 1990 i Paris respektive den 25 juni 1991 i Bonn, samt de förklaringar som bilagts detta protokoll.
8. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Madrid den 6 november 1992, om Republiken Greklands anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990 samt Konungariket Spanien och Republiken Portugal genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaringarna nr 2, 3 och 4

Slutakten, del III, förklaringarna nr 1 och 3

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

9. Protokoll, undertecknat i Bryssel den 28 april 1995, om Republiken Österrikes regerings anslutning till avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, efter ändringar genom protokollet om Republiken Italiens regerings anslutning, protokollet om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringars anslutning samt protokollet om Republiken Greklands regerings anslutning, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992.

10. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Bryssel den 28 april 1995, om Republiken Österrikes anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Republiken Italien, Konungariket Spanien och Republiken Portugal samt Republiken Grekland anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992, och dess slutakt:

Artikel 1

Artiklarna 5 och 6

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

11. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Danmarks anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.
12. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Danmarks anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaringar:

Artikel 1

Artiklarna 7 och 8

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

13. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Republiken Finlands regerings anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.

14. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Republiken Finlands anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaring:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III, utom förklaringen avseende Åland

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

15. Protokoll, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Sveriges regerings anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985, samt den förklaring som bilagts detta protokoll.

16. Följande bestämmelser i avtalet, undertecknat i Luxemburg den 19 december 1996, om Konungariket Sveriges anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, i dess slutakt och i tillhörande förklaring:

Artikel 1

Artiklarna 6 och 7

Slutakten, del I

Slutakten, del II, förklaring nr 2

Slutakten, del III

Förklaring av ministrarna och statssekreterarna

DEL 3

A. Följande beslut av Verkställande kommittén:

SCH/Com ex (93) 10 14.12.1993	Bekräftelse av ministrarnas och statssekreterarnas förklaringar av den 19 juni 1992 och den 30 juni 1993 om ikraftträdande
SCH/Com ex (93) 14 14.12.1993	Förbättring av det praktiska samarbetet mellan rättsliga myndigheter för att bekämpa narkotikahandel
SCH/Com ex (93) 21 14.12.1993	Förlängning av den enhetliga viseringen
SCH/Com ex (93) 24 14.12.1993	Gemensamma förfaranden för återkallande av eller förkortning av giltighetstiden för den enhetliga viseringen
SCH/Com ex (94) 1 rev. 2 26.4.1994	Anpassningsåtgärder för att avlägsna hinder vid gränsövergångar för passage av de inre gränserna
SCH/Com ex (94) 15 rev. 21.11.1994	Införande av ett datoriserat samrådsförfarande för de centrala myndigheter som avses i artikel 17.2 i Schengenkonventionen
SCH/Com ex (94) 16 rev. 21.11.1994	Gemensamma in och utresestämplar
SCH/Com ex (94) 17 rev. 4 22.12.1994	Införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser
SCH/Com ex (94) 25 22.12.1994	Utbyte av statistik om utfärdande av enhetliga viseringar
SCH/Com ex (94) 28 rev. 22.12.1994	Certifikat enligt artikel 75 för transport av narkotika och psykotropa ämnen
SCH/Com ex (94) 29 rev. 2 22.12.1994	Ikraftträdande av konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet
SCH/Com ex (95) PV 1 rev. (point n°8)	Gemensam politik på viseringsområdet
SCH/Com ex (95) 20 rev. 2 20.12.1995	Godkännande av dokument SCH/I (95) 40 rev. 6 om förfarandet för tillämpning av artikel 2.2 i konventionen
SCH/Com ex (95) 21 20.12.1995	Snabbt utbyte mellan Schengenmedlemsstaterna av statistiska och konkreta uppgifter om eventuella problem vid de yttre gränserna
SCH/Com ex (96) 13 rev. 27.6.1996	Principer för utfärdande av Schengenviseringar i förbindelse med artikel 30.1 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet
SCH/Com ex (97) 39 rev. 15.12.1997	Vägledande principer för bevis och indicier inom ramen för återtagandavtal mellan Schengenländerna

SCH/Com ex (98) 1 rev. 2 21.4.1998	Arbetsgruppens verksamhetsrapport
SCH/Com ex (98) 12 21.4.1998	Utbyte av statistik om utfärdade viseringar
SCH/Com ex (98) 18 rev. 23.6.1998	Åtgärder mot medlemsstater som orsakar problem när det gäller utfärdande av handlingar som möjliggör avlägsnande från Schengenområdet ÅTERTAGANDE – VISERING
SCH/Com ex (98) 19 23.6.1998	Monaco VISERING – YTTRE GRÄNSER – SIS
SCH/Com ex (98) 21 23.6.1998	Påförande av stämpel i viseringssökandes pass VISERING
SCH/Com ex (98) 26 def 16.9.1998	Inrättande av en ständig kommitté för utvärdering och tillämpning av Schengenregelverket
SCH/Com ex (98) 29 rev. 23.6.1998	Generalklausul som omfattar alla tekniska bestämmelser i Schengenregelverket
SCH/Com ex (98) 35 rev. 2 16.9.1998	Översändande av den gemensamma handboken till kandidatländerna
SCH/Com ex (98) 37 def 2 27.10.1998	Antagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring
SCH/Com ex (98) 51 rev. 3 16.12.1998	Gränsöverskridande polissamarbete för att förebygga och avslöja straffbara handlingar
SCH/Com ex (98) 52 16.12.1998	Handbok om gränsöverskridande polissamarbete
SCH/Com ex (98) 56 16.12.1998	Handbok om handlingar som kan förse med visering
SCH/Com ex (98) 57 16.12.1998	Införande av ett harmoniserat formulär för inbjudningar, åtagandeförklaringar och bevis för bostad
SCH/Com ex (98) 59 rev. 16.12.1998	Samordnade insatser av dokumentrådgivare
SCH/Com ex (99) 1 rev. 2 28.4.1999	Schengen och narkotikasituationen
SCH/Com ex (99) 5 28.4.1999	Uppdatering av Sirenehandboken
SCH/Com ex (99) 6 28.4.1999	Regelverket på området för telekommunikation
SCH/Com ex (99) 7 rev. 2 28.4.1999	Kontaktpersoner
SCH/Com ex (99) 8 rev. 2 28.4.1999	Ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer
SCH/Com ex (99) 10 28.4.1999	Olaglig vapenhandel
SCH/Com ex (99) 13 28.4.1999	Antagande av nya versioner av den gemensamma handboken och de gemensamma konsulära anvisningarna och upphävande av de tidigare versionerna

SCH/Com ex (99) 14 28.4.1999	Handbok om handlingar som kan förse- med visering
SCH/Com ex (99) 18 28.4.1999	Förbättrat polissamarbete för att före- bygga och avslöja straffbara handlingar

B. Följande förklaringar av Verkställande kommittén:

Förklaring	Föremål
SCH/Com ex (96) förkl. 5 18.4.1996	Definition av begreppet "utlänning"
SCH/Com ex (96) förkl. 6 rev. 2 26.6.1996	Förklaring om utlämning
SCH/Com ex (97) förkl. 13 rev. 2 9.2.1998	Bortförande av underåriga

C. Följande beslut av Centralgruppen:

Beslut	Föremål
SCH/C (98) 117 27.10.1998	Antagande av åtgärder för bekämpning av olaglig invandring
SCH/C (99) 25 22.3.1999	Allmänna principer för ersättning till upp- giftslämnare och infiltratörer

BILAGA B*(Artikel 2.2)*

Schweiz skall tillämpa innehållet i följande rättsakter från den dag som fastställts av rådet i enlighet med artikel 15.

Om en konvention eller ett protokoll som omfattas av en rättsakt som markerats med en asterisk nedan ännu inte har trätt i kraft denna dag för alla stater som är medlemmar i Europeiska unionen när den berörda rättsakten antas, skall Schweiz tillämpa innehållet i de relevanta bestämmelserna i dessa instrument först från och med den dag då konventionen eller protokollet i fråga är i kraft för samtliga av de ovan nämnda medlemsstaterna.

- Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51) och kommissionens rekommendation 93/216/EEG av den 25 februari 1993 om det europeiska skjutvapenpasset (EGT L 93, 17.4.1993, s. 39), ändrad genom kommissionens rekommendation 96/129/EG av den 12 januari 1996 (EGT L 30, 8.2.1996, s. 47)
- Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1), ändrad genom rådets förordning nr 334/2002/EG av den 18 februari 2002 (EGT L 53, 23.2.2002, s. 7); kommissionens beslut av den 7 februari 1996 och kommissionens beslut av den 3 juni 2002 om kompletterande tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av visumhandlingar (ej offentliggjorda)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31)
- Rådets akt av den 29 maj 2000 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater [bestämmelserna som avses i artikel 2.1 i konventionen] (EGT C 197, 12.7.2000, s. 1) *
- Rådets beslut 2000/586/RIF av den 28 september 2000 om inrättande av ett förfarande för ändring av artikel 40.4 och 40.5, artikel 41.7 och artikel 65.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 248, 3.10.2000, s. 1)
- Rådets beslut 2000/645/EG av den 17 oktober 2000 om rättelse i Schengenregelverket enligt Verkställande Schengenkommitténs beslut SCH/Com ex (94) 15 rev (EGT L 272, 25.10.2000, s. 24)

- Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1), ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2414/2001/EG av den 7 december 2001 (EGT L 327, 12.12.2001, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 453/2003 av den 6 mars 2003 (EGT L 69, 13.3.2003, s. 10)
- Rådets beslut 2001/329/EG av den 24 april 2001 om uppdatering av del VI och bilagorna 3, 6 och 13 i de gemensamma konsulära anvisningarna samt av bilagorna 5a, 6a och 8 i den gemensamma handboken (EGT L 116, 26.4.2001, s. 32)
- Rådets förordning (EG) nr 1091/2001 av den 28 maj 2001 om fri rörlighet med en visering för längre vistelse (EGT L 150, 6.6.2001, s. 4)
- Rådets beslut 2001/420/EG av den 28 maj 2001 om anpassning av delarna V och VI samt bilaga 13 i de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 6 a i den gemensamma handboken vad gäller viseringar för längre vistelse med samma giltighet som viseringar för kortare vistelse (EGT L 150, 6.6.2001, s. 47)
- Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EGT L 149, 2.6.2001, s. 34) och rådets beslut 2004/191/EG av den 23 februari 2004 om fastställande av kriterier och närmare föreskrifter för ersättning för finansiella obalanser som uppstår till följd av tillämpningen av direktiv 2001/40/EG om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land (EUT L 60, 27.2.2004, s. 55)
- Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 45)
- Rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater [bestämmelsen som avses i artikel 15 i protokollet] (EGT C 326, 21.11.2001, s. 1)*
- Rådets förordning (EG) nr 2424/2001 av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EGT L 328, 13.12.2001, s. 4)
- Rådets beslut 2001/886/RIF av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EGT L 328, 13.12.2001, s. 1)

- Rådets beslut 2002/44/EG av den 20 december 2001 om ändring av del VII i och bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna samt av bilaga 14a till den gemensamma handboken (EGT L 20, 23.1.2002, s. 5)
- Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4) och kommissionens beslut av den 12 augusti 2002 med tekniska specifikationer för den enhetliga modellen för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (ej offentliggjort)
- Rådets beslut 2002/352/EG av den 25 april 2002 om översyn av den gemensamma handboken (EGT L 123, 9.5.2002, s. 47)
- Rådets beslut 2002/354/EG av den 25 april 2002 om anpassning av del III och upprättande av bilaga 16 till de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 123, 9.5.2002, s. 50)
- Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1) och kommissionens beslut av den 14 augusti 2002 med tekniska specifikationer för den enhetliga utformningen av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (ej offentliggjord)
- Rådets beslut 2002/585/EG av den 12 juli 2002 om anpassning av delarna III och VIII i de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 187, 16.7.2002, s. 44)
- Rådets beslut 2002/586/EG av den 12 juli 2002 om anpassning av del VI i de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 187, 16.7.2002, s. 48)
- Rådets beslut 2002/587/EG av den 12 juli 2002 om översyn av den gemensamma handboken (EGT L 187, 16.7.2002, s. 50)
- Rådets rambeslut 2002/946/RIF av den 28 november 2002 om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 1)
- Rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 17)

- Rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit (EGT L 64, 7.3.2003, s. 1)
- De bestämmelser i 1995 års konvention om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 78, 30.3.1995, s. 2) och i 1996 års konvention om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 313, 23.10.1996, s. 12) som det hänvisas till i rådets beslut 2003/169/RIF av den 27 februari 2003 om fastställande av vilka bestämmelser i 1995 års konvention om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater och 1996 års konvention om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater som utgör en utveckling av Schengenregelverket enligt avtalet om Republiken Islands och Konungariket Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 67, 12.3.2003, s. 25)*
- Rådets beslut 2003/170/RIF av den 27 februari 2003 om gemensamt utnyttjande av sambandsmän som är utsända av medlemsstaternas brottsbekämpande organ [utom artikel 8] (EUT L 67, 12.3.2003, s. 27)
- Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8)
- Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15)
- Rådets beslut 2003/454/EG av den 13 juni 2003 om ändring av bilaga 12 till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 14 a till den gemensamma handboken vad gäller viseringsavgifter (EUT L 152, 20.6.2003, s. 82)
- Rådets förordning (EG) nr 1295/2003 av den 15 juli 2003 om åtgärder för att förenkla viseringsansökningar och utfärdande av visering för de medlemmar i den olympiska familjen som deltar i Olympiska spelen eller Paralympiska spelen 2004 i Aten (EUT L 183, 22.7.2003, s. 1)
- Rådets beslut 2003/585/EG av den 28 juli 2003 om ändring av bilaga 2 förteckning A till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 5 förteckning A till den gemensamma handboken vad gäller viseringskrav för innehavare av pakistanska diplomatpass (EUT L 198, 6.8.2003, s. 13)

- Rådets beslut 2003/586/EG av den 28 juli 2003 om ändring av bilaga 3 del I till de gemensamma konsulära anvisningarna och bilaga 5a del I till den gemensamma handboken vad gäller tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav på flygplatser (EUT L 198, 6.8.2003, s. 15)
- Rådets beslut 2003/725/RIF av den 2 oktober 2003 om ändring av bestämmelserna i artikel 40.1 och 40.7 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EUT L 260, 11.10.2003, s. 37)
- Rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg (EUT L 321, 6.12.2003, s. 26)
- Rådets beslut 2004/14/EG av den 22 december 2003 om ändring av tredje stycket (Grundläggande kriterier för prövning av ansökan) i del V av Gemensamma konsulära anvisningarna (EUT L 5, 9.1.2004, s. 74)
- Rådets beslut 2004/15/EG av den 22 december 2003 om ändring av punkt 1.2 i del II av de gemensamma konsulära anvisningarna och om upprättande av en ny bilaga till dessa anvisningar (EUT L 5, 9.1.2004, s. 76)
- Rådets beslut 2004/17/EG av den 22 december 2003 om ändring av del V punkt 1.4 i de gemensamma konsulära anvisningarna och del I punkt 4.1.2 i den gemensamma handboken om att införa kravet på innehav av medicinsk reseförsäkring som en av de handlingar som krävs för utfärdande av en enhetlig visering för inresa (EUT L 5, 9.1.2004, s. 79)
- Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1)
- Rådets beslut 2004/466/EG av den 29.4.2004 om ändring av den gemensamma handboken för att införa åtgärder för riktade gränskontroller av minderåriga med medföljande vuxen (EUT L 157, 30.4.2004, s. 136)
- Rättelse till rådets beslut 2004/466/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken för att införa åtgärder för riktade gränskontroller av minderåriga med medföljande vuxen (EUT L 195, 2.6.2004, s. 44)
- Rådets förordning (EG) nr 871/2004 av den 29 april 2004 om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem bland annat i kampen mot terrorism (EUT L 162, 30.4.2004, s. 29)

- Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24)
- Rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande (EUT L 261, 6.8.2004, s. 28)
- Rådets beslut 2004/574/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken (EUT L 261, 6.8.2004, s. 36)
- Rådets beslut 2004/581/EG av den 29 april 2004 om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna (EUT L 261, 6.8.2004, s. 119)
- Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5)

SLUTAKT

De befullmäktigade ombuden har antagit nedan angivna förklaringar som bifogas denna slutakt:

1. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om parlamentariskt samråd.
2. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om yttre förbindelser.
3. Gemensam förklaring av de avtalsslutande parterna om artikel 23.7 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.

De befullmäktigade ombuden har även tagit hänsyn till nedan angivna förklaringar som bifogats denna slutakt:

1. Förklaring av Schweiz om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.
2. Förklaring av Schweiz om artikel 7.2 b om fristen för godtagande av förändringar i Schengenregelverket.
3. Förklaring av Schweiz om tillämpningen av den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål och den europeiska utlämningskonventionen.
4. Förklaring av kommissionen om överlämnandet av förslag.
5. Förklaring av kommissionen om de kommittéer som skall bistå kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter.

Utfärdad i Bryssel den

På Europeiska unionens vägnar:

På Europeiska gemenskapens vägnar:

På Schweiziska edsförbundets vägnar:

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM PARLAMENTARISKT SAMRÅD

De avtalsslutande parterna anser att frågor rörande detta avtal bör diskuteras i möten mellan Europaparlamentet och det schweiziska parlamentet.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM YTTRE FÖRBINDELSER

De avtalsslutande parterna är överens om att Europeiska gemenskapen skall uppmuntra tredje länder och internationella organisationer med vilka den har ingått avtal inom ett område med anknytning till Schengen-samarbetet att ingå liknande avtal med Schweiziska edsförbundet, utan att det påverkar Schweiziska edsförbundets behörighet att ingå sådana avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING AV DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA OM ARTIKEL 23.7 I KONVENTIONEN AV DEN 29 MAJ 2000 OM ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP I BROTTMÅL MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER

Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 23.1 c i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater är de avtalsslutande parterna överens om att Schweiz, om den berörda medlemsstaten inte har fått den berörda personens samtycke, i enskilda fall kan kräva att personuppgifter inte får användas för de ändamål som avses i artikel 23.1 a–b i denna konvention utan Schweiz föregående samtycke i samband med förfaranden där Schweiz hade kunnat neka eller begränsa översändandet eller användningen av personuppgifter i enlighet med denna konvention eller de instrument som avses i artikel 1 i denna.

Om Schweiz i ett enskilt fall skulle vägra att ge sitt medgivande efter en begäran från en medlemsstat i enlighet med ovan nämnda bestämmelser, skall Schweiz motivera sitt beslut skriftligen.

ÖVRIGA FÖRKLARINGAR

FÖRKLARING AV SCHWEIZ OM ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP I BROTTMÅL

Schweiz förklarar att avgöranden angående överträdelse av lagstiftningen på området för direkt beskattning, som lagförs av schweiziska myndigheter, inte vid tidpunkten för detta avtals ikraftträdande kan överklagas till domstol med behörighet i brottmål.

**FÖRKLARING AV SCHWEIZ
OM ARTIKEL 7.2 B
OM FRISTEN FÖR GODTAGANDE AV FÖRÄNDRINGAR
I SCHENGENREGELVERKET**

Den maximala fristen på två år enligt artikel 7.2 b avser såväl godtagandet som genomförandet av rättsakten eller åtgärder. Följande faser omfattas:

- Den förberedande fasen.
- Det parlamentariska förfarandet.
- Fristen för folkomröstning (100 dagar från det officiella offentliggörandet av rättsakten).
- I förekommande fall folkomröstning (organisation och omröstning).

Förbundsrådet skall genast underrätta rådet och kommissionen efter avslutandet av var och en av dessa faser.

Förbundsrådet åtar sig att använda alla medel som står till dess förfogande för att se till att de olika faserna som nämns ovan genomförs så snabbt som möjligt.

**FÖRKLARING AV SCHWEIZ
OM TILLÄMPNINGEN AV DEN EUROPEISKA KONVENTIONEN
OM INBÖRDES RÄTTSHJÄLP I BROTTMÅL OCH
DEN EUROPEISKA UTLÄMNINGSKONVENTIONEN**

Schweiz åtar sig att inte åberopa sina reservationer och förklaringar i samband med ratificeringen av den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål, i den utsträckning det skulle vara oförenligt med detta avtal.

**FÖRKLARING AV EUROPEISKA KOMMISSIONEN
OM ÖVERLÄMNANDET AV FÖRSLAG**

När kommissionen överlämnar förslag angående detta avtal till Europeiska unionens råd och Europaparlamentet skall den översända kopior av dessa förslag till Schweiz.

FÖRKLARING AV EUROPEISKA KOMMISSIONEN
OM DE KOMMITTÉER SOM SKALL BISTÅ KOMMISSIONEN
NÄR DEN UTÖVAR SINA GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Utöver den kommitté som inrättas genom artikel 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, utgörs de kommittéer som bistår kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter när det gäller genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket för närvarande av

- den kommitté som inrättas genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ("visumkommittén"), och
- den kommitté som inrättas genom artikel 5 i rådets beslut av den 6 december 2001 (2001/886/RIF) och genom artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2424/2001 av den 6 december 2001, som båda är instrument inom ramen för utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ("SIS II kommittén").

AVTAL
I FORM AV SKRIFTVÄXLING
MELLAN EUROPEISKA UNIONENS RÅD
OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET
OM DE KOMMITTÉER SOM BISTÅR EUROPEISKA
KOMMISSIONEN
I UTÖVANDET AV DESS VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER

A. Skrivelse från gemenskapen

Rådet hänvisar till förhandlingarna om avtalet om att associera Schweiziska edsförbundet (nedan kallat Schweiz) till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och har noterat Schweiz begäran att, som ett uttryck för dess medverkan i beslutsfattandet på de områden som omfattas av avtalet och för att få avtalet att fungera bättre, fullt ut bli associerat till arbetet i de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter.

Rådet noterar att det i framtiden, när sådana förfaranden kommer att tillämpas på de områden som omfattas av avtalet, verkligen kommer att finnas behov av att associera Schweiziska edsförbundet till dessa kommittéers arbete, också för att se till att avtalsförfarandena har tillämpats på de berörda rättsakterna eller åtgärderna så att dessa kan bli bindande för Schweiz.

Europeiska gemenskapen åtar sig att förhandla om lämpliga arrangemang för att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete.

I fråga om Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, gäller följande:

- Europeiska kommissionen skall se till Schweiz experter deltar i så stor utsträckning som möjligt, om det skulle uppkomma en fråga om tillämpningen av Schengenregelverket och uteslutande för denna fråga, i förberedandet av utkast till åtgärder som sedermera skall läggas fram för den kommitté, inrättad genom artikel 31 i detta direktiv, som bistår kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. När kommissionen utarbetar sina förslag skall den således samråda med Schweiz experter på samma grund som med experterna från medlemsstaterna.
- Schweiz kan, i enlighet med artikel 29.2 andra stycket i direktivet, utse en person som företräder övervakningskommittén eller de myndigheter som Schweiz har utsett att delta med observatörsstatus, utan rösträtt, vid mötena med arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter. Dessa företrädare skall delta på inbjudan då en viss punkt på dagordningen rör tillämpningen av Schengenregelverket, och då endast med avseende på denna punkt.

Jag vore tacksam om Ni kunde meddela mig huruvida Er regering samtycker till detta.

Med utmärkt högaktning.

B. Svar från Schweiziska edsförbundet

Tack för Er skrivelse av den..., som hade följande lydelse:

“Rådet hänvisar till förhandlingarna om avtalet om att associera Schweiziska edsförbundet (nedan kallat Schweiz) till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och har noterat Schweiz begäran att, som ett uttryck för dess medverkan i beslutsfattandet på de områden som omfattas av avtalet och för att få avtalet att fungera bättre, fullt ut bli associerat till arbetet i de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter.

Rådet noterar att det i framtiden, när sådana förfaranden kommer att tillämpas på de områden som omfattas av avtalet, verkligen kommer att finnas behov av att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete, också för att se till att avtalsförfarandena har tillämpats på de berörda rättsakterna eller åtgärderna så att dessa kan bli bindande för Schweiz.

Europeiska gemenskapen åtar sig att förhandla om lämpliga arrangemang för att associera Schweiz till dessa kommittéers arbete.

I fråga om Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, gäller följande:

- Europeiska kommissionen skall se till Schweiz experter deltar i så stor utsträckning som möjligt, om det skulle uppkomma en fråga om tillämpningen av Schengenregelverket och uteslutande för denna fråga, i förberedandet av utkast till åtgärder som sedermera skall läggas fram för den kommitté, inrättad genom artikel 31 i detta direktiv, som bistår kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. När kommissionens utarbetar sina förslag skall den således samråda med Schweiziska edsförbundets experter på samma grund som med experterna från medlemsstaterna.
- Schweiz kan, i enlighet med artikel 29.2 andra stycket i direktivet, utse en person som företräder övervakningskommittén eller de myndigheter som Schweiz har utsett att delta med observatörsstatus, utan rösträtt, vid mötena med arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter. Dessa företrädare skall delta på inbjudan då en viss punkt på dagordningen rör tillämpningen av Schengenregelverket, och då endast med avseende på denna punkt.

Jag vore tacksam om Ni kunde meddela mig huruvida Er regering samtycker till detta.”

Jag har glädjen att meddela att Schweiz förbundsråd har godkänt ovan nämnda arrangemang.

Högaktningsfullt

GEMENSAM FÖRKLARING OM GEMENSAMMA MÖTEN I DE GEMENSAMMA KOMMITTÉERNA

Delegationerna som företräder Europeiska unionens medlemsstaters regeringar,

Europeiska kommissionens delegation,

delegationerna som företräder Republiken Islands och Konungariket Norges regeringar, och

delegationen som företräder Schweiziska edsförbundet,

- har beslutat att gemensamt organisera mötena i de gemensamma kommittéer som inrättades genom å ena sidan avtalet om Islands och Norges associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, å andra sidan avtalet om Schweiz associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, oavsett nivå på mötet,
- noterar att gemensamma möten kräver praktiska arrangemang för ordförandeskapet vid dessa möten när ordförandeskapet skall innehas av de associerade länderna i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket eller avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,
- noterar de associerade ländernas önskan att, när så är nödvändigt, avträda sitt ordförandeskap och låta ordförandeskapet rotera mellan sig i alfabetisk ordning från det att avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket träder i kraft.

Utfärdad i den

BILAGA 5

Bedrägeriavtalet

EUROPEISKA
UNIONENS RÅD

Bryssel den 25 oktober 2004
(OR. fr)

12352/04

Interinstitutionellt ärende:
2004/0187 (CNS)

CH	28
JAI	315
FIN	395
GAF	10
MI	245
UD	129
AGRI	227

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets beslut om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen

12352/04

IG/chs,mg

SV

RÅDETS BESLUT**av den**

om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar
av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan,
och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier
och annan olaglig verksamhet
som skadar deras finansiella intressen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 280
jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Efter bemyndigande av rådet den 14 december 2000 har kommissionen, på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar, förhandlat med Schweiziska edsförbundet om ett avtal om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar gemenskapens och dess medlemsstaters finansiella intressen, bland annat i fråga om mervärdesskatt och punktskatter samt en slutakt till detta avtal.
- (2) Avtalet och slutakten, som paraferades den 25 juni 2004, bör undertecknas med förbehåll för ingående vid en senare tidpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen och slutakten till avtalet godkänns härmed på gemenskapens vägnar med förbehåll för ingående.

Texterna till avtalet och slutakten åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet och slutakten med förbehåll för ingående.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

AVTAL OM SAMARBETE
MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS
MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN, OCH SCHWEIZISKA
EDSFÖRBUNDET, Å DEN ANDRA,
OM BEKÄMPANDE AV BEDRÄGERIER OCH ANNAN OLAGLIG
VERKSAMHET
SOM SKADAR DERAS FINANSIELLA INTRESSEN

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,
KONUNGARIKET BELGIEN,
REPUBLIKEN TJECKIEN,
KONUNGARIKET DANMARK,
FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,
REPUBLIKEN ESTLAND,
REPUBLIKEN GREKLAND,
KONUNGARIKET SPANIEN,
REPUBLIKEN FRANKRIKE,
IRLAND,
REPUBLIKEN ITALIEN,
REPUBLIKEN CYPERN,
REPUBLIKEN LETTLAND,
REPUBLIKEN LITAUEN,
STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,
REPUBLIKEN UNGERN,
REPUBLIKEN MALTA,
KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,
REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,
REPUBLIKEN POLEN,
REPUBLIKEN PORTUGAL,
REPUBLIKEN SLOVENIEN,
REPUBLIKEN SLOVAKIEN,
REPUBLIKEN FINLAND,
KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORD-IRLAND,

å ena sidan, och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

å andra sidan,

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

SOM BEAKTAR de nära förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra,

SOM ÖNSKAR på ett effektivt sätt bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som skadar de avtalsslutande parternas finansiella intressen,

SOM UPPMÄRKSAMMAR behovet av att stärka det administrativa biståndet på dessa områden,

SOM ÄR ÖVERTYGGADE OM att ömsesidig rättslig hjälp, som även omfattar husrannsakan och beslag, bör ges också i samtliga fall av smuggling och undandragande av indirekt beskattning, i synnerhet mervärdesskatt, tullavgifter och punktskatter,

SOM INSER vikten av att bekämpa penningtvätt,

HAR BESLUTAT ATT INGÅ DETTA AVTAL.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 1

Syfte

Syftet med detta avtal är att utsträcka det administrativa biståndet och den ömsesidiga rättsliga hjälpen i brottmål mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, för att bekämpa sådan olaglig verksamhet som avses i artikel 2.

ARTIKEL 2

Tillämpningsområde

1. Detta avtal skall tillämpas på följande:
 - a) Förebyggande, upptäckt, utredning, administrativa och straffrättsliga åtgärder mot bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar de avtalsslutande parternas finansiella intressen, i fråga om
 - varuhandel i strid med tull och jordbrukslagstiftningen,
 - handel i strid med skattelagstiftningen om mervärdesskatt, särskilda konsumtionskatter och punktskatter,
 - mottagande eller innehållande av medel – även användning av sådana medel i andra syften än dem för vilka de ursprungligen beviljats – ur de avtalsslutande parternas budgetar eller budgetar som förvaltas av dem eller för deras räkning, såsom bidrag och återbetalningar, och
 - de avtalsslutande parternas förfaranden för tilldelning av kontrakt.
 - b) Beslag och indrivning av belopp eller belopp som felaktigt har utbetalats till följd av sådan olaglig verksamhet som avses i punkt a.
2. Det samarbete som avses i avdelning II (administrativt bistånd) och III (ömsesidig rättslig hjälp) får inte avslås enbart på den grunden att framställningen avser en överträdelse som den anmodade avtalsslutande parten anser utgöra ett skattebrott eller att den anmodade avtalsslutande partens lagstiftning inte reglerar samma typer av avgifter eller utgifter eller inte innehåller motsvarande bestämmelser eller inte rubricerar gärningen på samma sätt som i den ansökande avtalsslutande partens lagstiftning.
3. Tvätt av vinning av sådan verksamhet som avses i detta avtal ingår i avtalets tillämpningsområde om förbrottet i båda berörda avtalsslutande parternas lagstiftning är belagt med frihetsstraff eller annan frihetsinskränkande åtgärd i mer än sex månader.
4. Detta avtal omfattar inte direkt beskattning.

ARTIKEL 3

Fall av mindre betydelse

1. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet får avslå en framställning om samarbete när de avgifter som antas ha tagits ut med för lågt belopp eller som har undandragits uppgår till högst 25 000 euro, eller när det beräknade värdet av varor som exporterats eller importerats utan till-

stånd inte överstiger 100 000 euro, såvida inte ärendet med hänsyn till omständigheterna eller vem den misstänkte är anses som mycket allvarligt av den ansökande avtalsslutande parten.

2. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall utan dröjsmål underrätta den ansökande avtalsslutande partens myndighet om skälen till att framställningen om samarbete avslagits.

ARTIKEL 4

Ordre public

Samarbete får vägras om den anmodade avtalsslutande parten anser att verkställighet av framställningen skulle kränka dess suveränitet, medföra fara för dess säkerhet, strida mot grunderna för dess rättsordning eller andra för den anmodade avtalsslutande partens väsentliga intressen.

ARTIKEL 5

Överlämnande av upplysningar och bevismaterial

1. Alla upplysningar och allt bevismaterial som på något sätt lämnats eller erhållits i kraft av detta avtal skall omfatta sekretess och skall ges samma skydd som motsvarande uppgifter har enligt den nationella lagstiftningen hos den avtalsslutande part som tagit emot uppgifterna och enligt de motsvarande bestämmelser som tillämpas på gemenskapens institutioner.

Sådana upplysningar och sådant bevismaterial får inte överlämnas till andra än dem som behöver tillgång till dem på grund av sin ställning vid institutioner inom EG, dess medlemsstater eller Schweiziska edsförbundet och får inte heller användas för andra ändamål än dem som omfattas av tillämpningsområdet för detta avtal.

2. De upplysningar och det bevismaterial som den ansökande avtalsslutande parten erhåller enligt detta avtal får överlämnas till varje annan avtalsslutande part om denna avtalsslutande part genomför en utredning som inte utesluter samarbete eller om det finns konkreta indikationer på att den avtalsslutande parten med fördel skulle kunna företa en sådan utredning. Upplysningar och bevismaterial får inte överlämnas i andra syften än de som avses i detta avtal.

3. Överlämnandet av upplysningar och bevismaterial som erhållits i kraft av detta avtal från en avtalsslutande part till en eller flera avtalsslutande parter kan inte överklagas inom den först anmodade avtalsslutande partens territorium.

4. Alla avtalsslutande parter som erhåller upplysningar eller bevismaterial enligt punkt 2 förbinder sig att respektera de inskränkningar i användningen av dessa som den anmodade avtalsslutande parten krävde av den ansökande avtalsslutande parten då uppgifterna och bevismaterialet först överlämnades.

5. För att upplysningar och bevismaterial som erhållits med tillämpning av detta avtal skall kunna överlämnas av en avtalsslutande part till tredjeland krävs tillstånd från den avtalsslutande part som ursprungligen tillhandahöll upplysningarna och bevismaterialet.

ARTIKEL 6

Sekretess

Den ansökande avtalsslutande parten får kräva att den anmodade avtalsslutande parten belägger framställningen och dess innehåll med sekretess, utom i det fall detta skulle vara oförenligt med verkställighet av framställningen. Om den anmodade avtalsslutande parten inte kan efterkomma sekretesskravet skall den informera den ansökande avtalsslutande partens myndighet om detta i förväg.

AVDELNING II

ADMINISTRATIVT BISTÅND

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 7

Förhållande till andra avtal

Denna avdelning påverkar varken bestämmelserna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller de mer långtgående skyldigheterna i fråga om administrativt bistånd eller fördelaktigare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal mellan de avtalsslutande parterna, till exempel tilläggsprotokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor av den 9 juni 1997.

ARTIKEL 8

Tillämpningsområde

1. De avtalsslutande parterna skall lämna varandra ömsesidigt bistånd för att bekämpa sådan olaglig verksamhet som avses i detta avtal, bland annat genom att förebygga, upptäcka och utreda transaktioner och andra handlingar alternativt underlåtenhet att handla som strider mot relevant lagstiftning.

2. Bistånd enligt den här avdelningen skall lämnas av de avtalsslutande parternas samtliga administrativa myndigheter med behörighet att göra administrativa utredningar eller väcka åtal, också när dessa myndigheter utövar sina befogenheter på rättsliga myndigheters begäran.

Om en brottsutredning utförs av rättsliga myndigheter eller under deras ledning skall dessa myndigheter avgöra om en därmed sammanhängande begäran om ömsesidigt bistånd eller samarbete har lagts fram enligt bestämmelserna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller enligt den här avdelningen.

ARTIKEL 9

Behörighet

1. De avtalsslutande parternas myndigheter skall tillämpa bestämmelserna i den här avdelningen inom ramen för sin behörighet enligt nationell lagstiftning. Inga bestämmelser i den här avdelningen får tolkas som ingrepp i den behörighet de avtalsslutande parternas myndigheter tilldelats enligt nationella bestämmelser i den mening som avses i denna avdelning.

Myndigheterna skall gå till väga som om de handlade på eget initiativ eller på begäran av en annan av samma avtalsslutande parts myndigheter. Myndigheterna skall därvid utnyttja alla rättsliga medel de har enligt nationell lagstiftning för att tillmötesgå framställningen.

2. Framställningar till myndigheter som inte är behöriga skall utan dröjsmål vidarebefordras av dem till den behöriga myndigheten.

ARTIKEL 10

Proportionalitet

Den anmodade avtalsslutande partens myndigheter får avslå en begäran om samarbete när det tydligt framgår att

a) antalet framställningar och arten av framställningarna som görs av den ansökande avtalsslutande parten inom en viss tidsperiod inne-

bär en oproportionerlig administrativ börda för den anmodade avtalsslutande parten,

- b) den ansökande avtalsslutande partens myndighet inte har uttömt de vanliga informationskällor som den, beroende på omständigheterna, hade kunnat använda sig av för att skaffa de begärda uppgifterna utan att äventyra det önskade resultatet.

ARTIKEL 11

Samordningsenheter

1. Varje avtalsslutande part skall utse en eller flera centrala enheter som skall vara behöriga att behandla sådana ansökningar om administrativt bistånd som avses i den här avdelningen.

Dessa enheter skall vända sig till de behöriga administrativa myndigheterna för verkställighet av den begärda hjälpen.

2. Samordningsenheterna skall kommunicera direkt med varandra.

3. Samordningsenheternas verksamhet utesluter i brådskande fall inte direkt samarbete mellan avtalsparternas övriga myndigheter med behörighet inom detta avtals tillämpningsområden. Samordningsenheterna skall informeras om alla åtgärder som rör sådant direkt samarbete.

4. I samband med den anmälan som föreskrivs i artikel 44.2 skall de avtalsslutande parterna meddela vilka myndigheter som betraktas som samordningsenheter enligt den här artikeln.

KAPITEL 2

BISTÅND EFTER EN FRAMSTÄLLNING

ARTIKEL 12

Framställningar om upplysningar

1. Efter en framställning från den ansökande avtalsslutande partens myndighet skall den anmodade avtalsslutande partens myndighet, inom detta avtals tillämpningsområde, till denna myndighet lämna alla upplysningar som den eller andra av den anmodade avtalsslutande partens myndigheter har tillgång till och som möjliggör för den ansökande partens myndighet att förebygga, upptäcka eller vidta rättsliga åtgärder mot sådan olaglig verksamhet som avses i avtalet eller som behövs för att indriva en fordran. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall göra alla administrativa efterforskningar som krävs för att erhålla dessa upplysningar.

2. De upplysningar som lämnas skall åtföljas av rapporter och andra handlingar, eller åtminstone av vidimerade kopior eller utdrag ur de rapporter och handlingar på vilka upplysningarna bygger och som den anmodade avtalsslutande partens myndigheter har i sin besittning eller som har utarbetats eller inhämtats för att tillmötesgå en framställning om upplysningar.

3. Genom överenskommelse mellan en ansökande avtalsslutande parts myndighet och en anmodad avtalsslutande parts myndighet, och i enlighet med närmare instruktioner från den sistnämnda, skall för ändamålet bemyndigade företrädare för den ansökande avtalsslutande partens myndighet ges tillträde till den anmodade avtalsslutande partens myndigheters kontor samt tillgång till sådana handlingar och upplysningar som avses i punkt 1 som är i denna avtalssparts besittning och avser preciserad olaglig verksamhet som omfattas av detta avtals tillämpningsområde. Dessa företrädare skall ha rätt att ta kopior av dokumentationen.

ARTIKEL 13

Framställningar om övervakning

Efter en framställning från en ansökande avtalsslutande parts myndighet skall den anmodade avtalsslutande partens myndighet så långt möjligt säkerställa att det inte förekommer varuhandel som strider mot sådana bestämmelser som avses i artikel 2. Denna övervakning kan avse personer som på goda grunder misstänks för delaktighet i olaglig verksamhet eller förberedelse till sådan, samt platser, transportmedel och varor med anknytning till sådan verksamhet.

ARTIKEL 14

Delgivning och överlämnande per post

1. Efter en framställning från en ansökande avtalsslutande parts myndighet skall den anmodade avtalsslutande partens myndighet, i enlighet med den anmodade avtalsslutande partens nationella lagstiftning, delge eller låta delge adressaten alla instrument och beslut som härrör från den ansökande avtalsslutande partens behöriga myndigheter och som omfattas av detta avtals tillämpningsområde.

2. Framställningen om delgivning skall ange syftet med instrumentet eller det beslut som skall delges och skall åtföljas av en översättning till den anmodade partens officiella språk eller något annat språk som godtas av denna avtalsslutande part.

3. De avtalsslutande parterna får direkt per post översända delgivningsinstrument och framställningar om upplysningar samt handlingar till aktörer som omfattas av tredje och fjärde strecksatsen i artikel 2.1 a och som är bosatta inom den andra avtalsslutande partens territorium.

Dessa aktörer kan följa upp detta översändande och tillhandahålla relevanta handlingar och upplysningar i den form som föreskrivs i de bestämmelser och avtal som ligger till grund för tilldelningen av de medel som det är fråga om.

ARTIKEL 15

Framställningar om utredningar

1. På en ansökande avtalsslutande parts begäran skall den anmodade avtalsslutande parten genomföra eller låta genomföra lämpliga utredningar av aktiviteter eller beteenden som utgör sådan olaglig verksamhet som avses i detta avtal eller som föranleder den ansökande avtalsslutande partens myndighet att på goda grunder misstänka sådan olaglig verksamhet.

2. Den anmodade avtalsslutande parten skall utnyttja alla de lagliga befogenheter den har till sitt förfogande enligt sin nationella lagstiftning som om den handlade för egen räkning eller på en framställning från en annan myndighet i sin egen medlemsstat, inklusive genom ingripande eller med ett tillstånd från rättsliga myndigheter om ett sådant tillstånd är nödvändigt.

Bestämmelsen påverkar inte de finansiella aktörernas samarbetsplikt enligt artikel 17.

Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall meddela den ansökande avtalsslutande partens myndighet resultaten av undersökningarna. Artikel 12.2 skall gälla i tillämpliga delar.

3. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall utsträcka biståndet till att omfatta alla omständigheter, föremål och personer som har en tydlig anknytning till ändamålet med framställningen om bistånd, utan att det krävs någon kompletterande framställning. I tveksamma fall skall den anmodade avtalsslutande partens myndighet först kontakta den ansökande avtalsslutande partens myndighet.

ARTIKEL 16

Närvaro av personal med bemyndigande från den ansökande avtalsslutande partens myndighet

1. Efter överenskommelse mellan den ansökande avtalsslutande partens myndighet och den anmodade avtalsslutande partens myndighet får personal från den ansökande avtalsslutande partens myndighet närvara vid de utredningar som avses i föregående artikel. Sådan närvaro behöver inte godkännas av den person eller finansiella aktör hos vilken utredningen äger rum.

2. Personalen från den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall hela tiden svara för genomförandet av utredningarna. Personal från den ansökande avtalsslutande partens myndighet får inte på eget initiativ utöva de befogenheter som tillkommer företrädare för den anmodade avtalsslutande partens myndighet.

De skall emellertid ha tillgång till samma lokaler och samma handlingar som tjänstemännen på den anmodade avtalsslutande partens myndighet, genom dessas förmedling och endast i den utsträckning det är befogat för att den pågående utredningen skall kunna genomföras.

3. Bemyndigandet får vara förenat med vissa villkor.

4. Upplysningar som kommer till den ansökande avtalsslutande partens myndighets kännedom får inte användas som bevismaterial innan överlämnandet av handlingarna avseende genomförandet av utredningen har tillåtits.

ARTIKEL 17

Samarbetsskyldighet

De finansiella aktörerna är skyldiga att medverka till verkställighet av en framställning om administrativt bistånd, genom att lämna tillträde till sina lokaler, ge tillgång till transportmedel och handlingar samt lämna alla relevanta upplysningar.

ARTIKEL 18

Krav på utformning och innehåll för framställningar om bistånd

1. Framställningar om bistånd skall vara skriftliga. Dokument som är nödvändiga för att handlägga framställningen skall bifogas denna.

I brådskande fall får muntliga framställningar godtas, men de måste snarast möjligt bekräftas skriftligen.

2. Framställningarna skall åtföljas av följande uppgifter:

- a) Ansökande myndighet.
- b) Begärd åtgärd.
- c) Ändamålet och skälet till framställningen.
- d) Tillämpliga lagar och andra författningar.
- e) Så noggranna och utförliga uppgifter som möjligt om de fysiska eller juridiska personer som är föremål för undersökning.

- f) En kortfattad redogörelse för de relevanta omständigheterna och för de undersökningar som redan har genomförts, med undantag av fall som anges i artikel 14.
3. Framställningarna skall avfattas på ett språk som används officiellt av den anmodade avtalsslutande parten eller på ett språk som kan godtas av denna part.
4. Felaktiga eller ofullständiga framställningar får korrigeras eller kompletteras. Under tiden skall de åtgärder som krävs för att efterkomma framställningen inledas.

ARTIKEL 19

Användning av uppgifterna

1. De erhållna uppgifterna får användas endast för de ändamål som anges i detta avtal. Om någon av de avtalsslutande parterna begär att få använda uppgifterna för andra ändamål skall den i förväg inhämta skriftligt tillstånd från den myndighet som tillhandahållit uppgifterna. Sådan användning skall då omfattas av de begränsningar som den myndigheten fastställer.
2. Punkt 1 skall inte hindra att uppgifterna används i rättsliga eller administrativa förfaranden som senare inleds till följd av att den lagstiftning som avses i framställningen om administrativt bistånd inte efterlevs om samma förutsättningar för att lämna bistånd föreligger. Den behöriga myndigheten hos den avtalsslutande part som har tillhandahållit uppgifterna skall genast underrättas om en sådan användning.
3. De avtalsslutande parterna får i sina protokoll, rapporter och vittnesmål och i samband med domstolsförfaranden åberopa sig på upplysningar som samlats in och handlingar som konsulterats i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

KAPITEL 3

BISTÅND PÅ EGET INITIATIV

ARTIKEL 20

Bistånd på eget initiativ

1. De samarbetsformer som anges i föregående kapitel kan äga rum utan att det först krävs en framställning från någon av de avtalsslutande parterna.
2. Den avtalsslutande parts myndighet som överlämnar upplysningar får, i enlighet med den nationella lagstiftningen, uppställa villkor för användningen av upplysningarna för den mottagande avtalsslutande partens myndighet.
3. Alla de avtalsslutande parternas myndigheter skall vara bundna av dessa bestämmelser.

KAPITEL 4

SÄRSKILDA SAMARBETSFORMER

ARTIKEL 21

Gemensamma insatser

1. När transaktionsvolymen och de risker med avseende på skatter och bidrag som är förenade med import, export och transitering av varor är av sådan omfattning att det finns risk för avsevärda negativa budgetkonsekvenser för de avtalsslutande parterna, får dessa enas om gemensamma gränsöverskridande åtgärder för att förebygga och vidta straffrättsliga åtgärder mot olaglig verksamhet som omfattas av detta avtals tillämpningsområde.
2. Samordningsenheten eller en myndighet som utses av samordningsenheten skall samordna och planera gränsöverskridande insatser.

ARTIKEL 22

Gemensamma särskilda utredningsgrupper

1. Myndigheterna i flera avtalsslutande parter kan i samförstånd inrätta en gemensam särskild utredningsgrupp med placering på en av de avtalsslutande parternas territorium.

2. Utredningsgruppen skall genomföra komplicerade utredningar som kräver omfattande resurser och samordna gemensamma insatser.
3. Deltagande i en sådan utredningsgrupp skall inte ge företrädare för avtalsslutande parter myndigheter som ingår i gruppen befogenhet att ingripa på den avtalsslutande parts territorium där utredningarna äger rum.

ARTIKEL 23

Sambandsmän

1. De avtalsslutande parternas behöriga myndigheter får komma överens om att avdela en avtalsslutande parts sambandsmän till behöriga myndigheter hos en annan avtalsslutande part för att för viss tid eller tills vidare lämna ömsesidigt stöd i genomförandet av det administrativa biståndet.
2. Sambandsmännen skall lämna yttranden och bistånd. De skall inte ha befogenhet att självständigt ingripa inom den mottagande avtalsslutande partens territorium. Med medgivande eller på begäran av de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter får de göra följande:
 - a) Underlätta och påskynda utbytet av upplysningar.
 - b) Bistå i utredningsarbetet.
 - c) Vara hjälplig med handläggningen av framställningar om bistånd.
 - d) Ge mottagarlandet råd och bistånd vid utarbetandet och genomförandet av gränsöverskridande insatser.
 - e) Utföra andra uppgifter som de avtalsslutande parterna kommer överens om sinsemellan.
3. De närmare bestämmelserna skall fastställas i samförstånd mellan de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter.
4. Sambandsmännen får företräda en eller flera avtalsslutande parter intressen.

KAPITEL 5

INDRIVNING

ARTIKEL 24

Indrivning

1. Efter en framställning från den ansökande avtalsslutande parten skall den anmodade avtalsslutande parten ombesörja indrivning av fordringar som omfattas av tillämpningsområdet för detta avtal på samma sätt som om det handlade om dess egna fordringar.
2. Till en framställning om indrivning av en fordran skall bifogas ett original eller en bestyrkt kopia av den handling, utfärdad av den ansökande avtalsslutande parten, som tillåter indrivningen och i förekommande fall original eller bestyrkta kopior av andra handlingar som krävs för indrivningen.
3. Den anmodade avtalsslutande parten skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkra indrivning av fordran.
4. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall överföra det indrivna beloppet till den ansökande avtalsslutande partens myndighet. Den får efter överenskommelse med den ansökande avtalsslutande parten göra avdrag för en procentsats motsvarande sina administrativa kostnader.
5. Trots vad som sägs i punkt 1 åtnjuter de fordringar som skall indrivnas inte nödvändigtvis samma förmånsrätt som fordringar av samma slag som uppstår inom den anmodade avtalsslutande partens territorium.

AVDELNING III

ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP

ARTIKEL 25

Förhållande till andra avtal

1. Bestämmelserna i denna avdelning avser att komplettera den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959 samt den europeiska konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott av den 8 november 1990 och skall göra det lättare att tillämpa dem mellan de avtalsslutande parterna.
2. Gynnsammare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan de avtalsslutande parterna skall inte påverkas.

ARTIKEL 26

Förfaranden där ömsesidig rättslig hjälp lämnas

1. Ömsesidig rättslig hjälp skall även lämnas i följande fall:
 - a) I förfaranden där det är fråga om gärningar som är straffbara enligt nationell lagstiftning i en av två avtalsslutande parter eller enligt båda de avtalsslutande parternas lagstiftning med avseende på överträdelse av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter och vars beslut kan överklagas till en domstol som är behörig att handlägga brottmål.
 - b) I civilmål som handläggs gemensamt med brottmål så länge brottmålsdomstolen ännu inte slutgiltigt avgjort brottmålet.
 - c) Avseende gärningar eller överträdelse för vilka en juridisk person i den ansökande avtalsslutande parten kan ställas till ansvar.
2. Ömsesidig rättslig hjälp skall även lämnas för utredningar och förfaranden som avser beslag eller förverkande av hjälpmedel vid och vinning av sådana brott.

ARTIKEL 27

Överlämnande av framställningar

1. Framställningar som görs med stöd av denna avdelning skall överlämnas av den ansökande avtalsslutande partens myndighet, antingen via den anmodade avtalsslutande partens behöriga centrala myndighet eller direkt till den myndighet hos den avtalsslutande parten som är behörig att verkställa den ansökande avtalsslutande partens framställning. Den ansökande avtalsslutande partens myndighet, och i förekommande fall den anmodade avtalsslutande partens myndighet, skall översända en kopia av framställningen till sina respektive centrala myndigheten för kännedom.
2. Alla handlingar som avser framställningen eller dess verkställighet får överlämnas via samma kanaler. De skall överlämnas, åtminstone i kopia, direkt till den anmodade avtalsslutande partens myndighet.
3. Om den myndighet hos den avtalsslutande parten som tar emot framställningen inte är behörig att lämna rättslig hjälp skall den utan dröjsmål överlämna framställningen till den behöriga myndigheten.
4. Felaktiga eller ofullständiga framställningar skall verkställas i den mån de innehåller tillräckliga upplysningar för att verkställa dem, utan att det påverkar den ansökande avtalsslutande partens myndighets möjligheter att senare korrigera dem. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall underrätta den ansökande avtalsslutande partens myndighet om bristerna och bevilja en frist för att göra rättelser.

Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall utan dröjsmål till den ansökande avtalsslutande partens myndighet översända alla andra upplysningar som kan bidra till att denna kan komplettera framställningen eller utvidga den till att även omfatta andra åtgärder.

5. De avtalsslutande parterna skall vid den anmälan som krävs enligt artikel 44.2 meddela vilka myndigheter som är centrala myndigheten vid tillämpningen av den här artikeln.

ARTIKEL 28

Översändande per post

1. De avtalsslutande parterna skall i regel översända rättegångshandlingar direkt via post till personer på den andra avtalsslutande partens territorium vid förfaranden mot sådan olaglig verksamhet som avses i detta avtal.

2. Om den avtalsslutande partens myndighet som utfärdat handlingarna vet eller har anledning att tro att mottagaren endast förstår ett annat språk skall handlingarna, eller åtminstone de viktigaste delarna av dem, åtföljas av en översättning till detta andra språk.

3. Den avsändande avtalsslutande partens myndighet skall underrätta mottagaren om att inga tvångsåtgärder eller sanktioner får verkställas direkt av den myndigheten inom den andra avtalsslutande partens territorium.

4. Alla rättegångshandlingar skall åtföljas av ett meddelande som upplyser mottagaren om att den myndighet som anges i meddelandet kan lämna upplysningar om mottagarens rättigheter och skyldigheter med avseende på handlingen.

ARTIKEL 29

Interimistiska åtgärder

1. Inom ramen för sin nationella lagstiftning och sin behörighet samt på begäran av den ansökande avtalsslutande partens myndighet skall den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndighet förordna om sådana interimistiska åtgärder som krävs för att bevara ett rådande förhållande, skydda hotade rättsliga intressen eller säkra bevismaterial, om framställningen inte framstår som uppenbart ogrundat.

2. Frysning och beslag i förebyggande syfte skall beslutas avseende de hjälpmedel vid brott och den vinning av brott som begäran om ömsesidigt bistånd avser. Om vinningen av brottet helt eller delvis inte längre existerar skall samma åtgärder beslutas avseende tillgångar som finns

inom den anmodade avtalsslutande partens territorium och som motsvarar värdet av vinningen.

ARTIKEL 30

Närvaro av företrädare för den ansökande avtalsslutande partens myndigheter

1. Den anmodade avtalsslutande parten skall på den ansökande avtalsslutande partens begäran låta företrädare för den sistnämndas myndigheter närvara när framställningen om ömsesidig rättslig hjälp verkställs. Det skall inte krävas att den person som berörs av åtgärden godkänner närvaron.

Tillstånd att närvara får vara förenat med vissa villkor.

2. De närvarande personerna skall ha tillgång till samma lokaler och samma handlingar som företrädarna för den anmodade avtalsslutande partens myndighet genom dessas förmedling och endast i den utsträckning som krävs för verkställigheten av framställningen om ömsesidig rättslig hjälp. De får i synnerhet ges tillstånd att ställa eller föreslå frågor samt föreslå utredningsåtgärder.

3. Närvaron får inte leda till att uppgifter röjs för andra personer än de som är behöriga enligt föregående punkter i strid med reglerna om sekretess eller den berörda personens rättigheter. Upplýsningar som kommer till den ansökande avtalsslutande partens myndighets kännedom får inte användas som bevismaterial innan beslutet om överlämnande av verkställighetshandlingarna vunnit laga kraft.

ARTIKEL 31

Husrannsakan och beslag

1. De avtalsslutande parterna får inte som villkor för att lämna biträde som avser husrannsakan och beslag ställa upp annat än följande:
 - a) För den gärning som har föranlett framställningen skall enligt båda avtalsslutande parternas lagstiftning vara stadgat frihetsstraff eller annan frihetsinskränkande åtgärd med ett straffmaximum på minst sex månader, eller enligt lagstiftningen hos den ena av de båda avtalsslutande parterna en motsvarande påföljd och gärningen enligt den andra avtalsslutande partens lagstiftning hänförs till en överträdelse av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter, vars beslut kan överklagas till domstol som är behörig att handlägga brottmål.
 - b) Verkställigheten skall vara förenlig med den anmodade avtalsslutande partens lagstiftning.

2. Framställningar om husrannsakan och beslag avseende penningtvättbrott inom detta avtals tillämpningsområde skall också accepteras om förbrottet enligt båda avtalsslutande parter lagstiftning kan leda till frihetsstraff eller frihetsinskränkande åtgärd i mer än sex månader.

ARTIKEL 32

Framställning om upplysningar rörande banker och finansiella institut

1. Om villkoren i artikel 31 är uppfyllda skall den anmodade avtalsslutande parten verkställa de framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som avser erhållande och överföring av upplysningar rörande banker och finansiella institut, däribland följande:

- a) Identifiering av och upplysningar om bankkonton som öppnats i banker inom dess territorium och som personer under utredning innehar, har fullmakt för eller kontrollerar.
- b) Identifiering av och alla upplysningar om banktransaktioner som genomförts från, till eller via ett eller flera bankkonton eller av utpekade personer under en given period.

2. Inom ramen för vad som är tillåtet i liknande nationella fall enligt den nationella straffprocesslagen får den anmodade avtalsslutande parten besluta om övervakning under viss bestämd tid av banktransaktioner från, till eller via ett eller flera bankkonton eller av utpekade personer, samt meddela resultaten till den ansökande avtalsslutande parten. Beslut om övervakning av transaktioner och meddelande av resultaten skall i varje enskilt fall fattas av den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndigheter och skall stå i överensstämmelse med denna avtalsslutande parts nationella lagstiftning. Den ansökande och den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndigheter skall komma överens om hur övervakningen skall genomföras i praktiken.

3. Varje avtalsslutande part skall vidta nödvändiga åtgärder för att finansiella institut under en tidsperiod som skall pågå under så lång tid som är nödvändigt för att inte äventyra resultaten inte för den berörda kunden eller tredje man skall röja att åtgärder vidtas på den ansökande avtalsslutande partens begäran eller att en utredning pågår.

4. Den myndighet hos en avtalsslutande part som gör framställningen skall ange följande:

- a) Varför den anser att de begärda upplysningarna kan vara av avgörande betydelse för utredningen av brottet.
- b) På vilka grunder den antar att banker inom den anmodade avtalsslutande partens territorium för dessa konton och, i den utsträckning den har indicier på detta, vilka banker som kan vara inblandade.

c) Alla övriga upplysningar som kan underlätta verkställigheten av framställningen.

5. En avtalsslutande part får inte åberopa banksekretess som skäl för att vägra varje form av samarbete med avseende på en framställning om ömsesidig rättslig hjälp från en annan avtalsslutande part.

ARTIKEL 33

Kontrollerade leveranser

1. Den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndighet skall åta sig att på den ansökande avtalsslutande partens myndighets begäran göra det möjligt att tillåta kontrollerade leveranser inom sitt territorium vid utredningar av brott som kan leda till utlämning.

2. Beslut att genomföra kontrollerade leveranser skall i varje enskilt fall fattas av den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndigheter med iakttagande av den partens nationella lagstiftning.

3. De kontrollerade leveranserna skall genomföras i enlighet med förfaranden som föreskrivs i den anmodade avtalsslutande partens lagstiftning. Det är denna parts behöriga myndigheter som skall ha rätt att agera, leda insatser och kontrollera dem.

ARTIKEL 34

Överlämnande för förverkande eller återställande

1. På den ansökande avtalsslutande partens begäran får föremål, handlingar, penningmedel eller andra tillgångar som är föremål för en säkerhetsåtgärd överlämnas för att förverkas eller återställas till rättsinnehavaren.

2. Den anmodade avtalsslutande parten får inte vägra överlämnande av den anledningen att tillgångarna motsvarar en skatte eller tullskuld.

3. Rättigheterna för tredje man i god tro skall inte påverkas.

ARTIKEL 35

Påskyndat förfarande för ömsesidig rättslig hjälp

1. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet skall verkställa framställningen om ömsesidig rättslig hjälp så snart som möjligt och skall ta största möjliga hänsyn till de rättegångsfrister och andra frister som anges av den ansökande avtalsslutande partens myndighet, som skall ange skälen till dessa frister.

2. Om en framställning inte alls eller endast delvis kan verkställas i enlighet med den ansökande avtalsslutande partens krav skall den anmodade avtalsslutande partens myndighet utan dröjsmål underrätta den ansökande avtalsslutande partens myndighet och ange på vilka villkor framställningen skulle kunna verkställas. Den ansökande och den anmodade partens myndighet kan därefter enas om att vidta ytterligare åtgärder som rör framställningarna, vid behov genom att göra åtgärderna avhängiga av dessa villkor.

Om man kan förutse att den av den ansökande avtalsslutande parten fastställda tidsfristen för att framställningen skall kunna verkställas inte kan hållas, och om de skäl som avses i punkt 1 andra meningen, tydligt visar att varje försening kommer att leda till väsentliga störningar av förfarandet för den ansökande avtalsslutande parten skall den anmodade avtalsslutande partens myndighet omgående meddela den beräknade tid som behövs för att verkställa framställningen. Den ansökande avtalsslutande partens myndigheten skall omgående meddela om den ändå håller fast vid sin framställning. Den ansökande och den anmodade avtalsslutande partens myndighet kan därefter komma överens om vilka ytterligare åtgärder som skall vidtas i fråga om framställningen.

ARTIKEL 36

Användning av upplysningar och bevismaterial

Upplysningar och bevismaterial som överlämnats inom ramen för förfarandet för ömsesidig rättslig hjälp får förutom för det förfarande för vilket ömsesidig rättslig hjälp begärts även användas i följande syften:

- a) I ett straffrättsligt förfarande inom den ansökande avtalsslutande partens territorium mot andra personer som också deltagit i den överträdelse som den ömsesidiga rättsliga hjälpen avsåg.
- b) När de gärningar som föranlett framställningen utgör ett annat brott för vilket ömsesidig rättslig hjälp också bör lämnas.
- c) Vid förfaranden för att förverka hjälpmedel vid och vinning av brott där ömsesidig rättslig hjälp bör lämnas och vid förfaranden för skadestånd och andra anspråk som härrör från gärningar för vilka ömsesidig rättslig hjälp skulle ha lämnats.

ARTIKEL 37

Överlämnande på eget initiativ

1. Inom ramen för sin nationella lagstiftning och sin behörighet får en avtalsslutande parts rättsliga myndigheter på eget initiativ överlämna upplysningar och bevismaterial till en annan avtalsslutande parts rättsliga myndigheter när de anses kunna vara till nytta för den mottagande avtals-

slutande partens myndighet för att inleda eller slutföra utredningar eller förfaranden, eller när upplysningarna och bevismaterialet kan föranleda myndigheten att överlämna en framställning om ömsesidig rättslig hjälp.

2. Den myndighet hos en avtalsslutande part som överlämnar upplysningarna och bevismaterialet får i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning förena användningen av dessa upplysningar och bevismaterial vid den mottagande avtalsslutande partens myndighet med vissa villkor.

3. Alla myndigheter hos de avtalsslutande parterna skall vara bundna av dessa villkor.

ARTIKEL 38

Den anmodade avtalsslutande partens förfaranden

En framställning om ömsesidig rättslig hjälp skall inte påverka de rättigheter som kan tillkomma den ansökande avtalsslutande parten i dess egenskap av målsägande i samband med brottmålsförfaranden enligt nationell lagstiftning vid den anmodade avtalsslutande partens myndigheter.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 39

Gemensam kommitté

1. Härmed inrättas en gemensam kommitté, som skall vara sammansatt av företrädare för de avtalsslutande parterna och ansvara för att detta avtal tillämpas på ett riktigt sätt. I detta syfte skall den avge rekommendationer och fatta beslut i de fall som föreskrivs i detta avtal. Den skall fatta sina beslut i samförstånd.

2. Den gemensamma kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning, som bland andra bestämmelser skall innehålla föreskrifter om sammankallande av möten, utnämning av sin ordförande och dennes mandat.

3. Den gemensamma kommittén skall sammanträda i mån av behov och minst en gång om året. Varje avtalsslutande part får begära att ett möte sammankallas.

4. Den gemensamma kommittén får fatta beslut om att inrätta alla slags arbetsgrupper och expertpaneler som kan bistå den vid fullgörandet av dess uppgifter.

ARTIKEL 40

Twistlösning

1. Varje avtalsslutande part får hänskjuta alla tvister om tolkning eller tillämpning av detta avtal till den gemensamma kommittén, i synnerhet om en part anser att en annan avtalsslutande part vid upprepade tillfällen inte efterkommer framställningar om samarbete som görs till denna.
2. Kommittén skall försöka lösa tvisten så snart som möjligt. Alla upplysningar som kan vara till nytta för att noggrant utreda situationen i syfte att finna en godtagbar lösning skall lämnas till den gemensamma kommittén. För detta ändamål skall den gemensamma kommittén undersöka alla möjligheter att säkerställa en korrekt tillämpning av detta avtal.

ARTIKEL 41

Ömsesidighet

1. Den anmodade avtalsslutande partens myndigheter får avslå en framställning om samarbete om den ansökande avtalsslutande parten vid upprepade tillfällen inte efterkommer en framställning om samarbete i liknande fall.
2. Innan en framställning om samarbete avslås med hänvisning till bristande ömsesidighet skall den gemensamma kommittén informeras och beredas tillfälle att yttra sig i frågan.

ARTIKEL 42

Revidering

Om en avtalsslutande part önskar en revidering av detta avtal skall ett sådant förslag lämnas till den gemensamma kommittén, som skall avge rekommendationer bland annat för att inleda förhandlingar.

ARTIKEL 43

Geografiskt tillämpningsområde

Detta avtal skall tillämpas inom Schweiziska edsförbundets territorium, å ena sidan, och inom de territorier där Fördraget om upprättandet av Eu-

ropeiska gemenskapen är tillämpligt på de villkor som anges i det fördraget, å andra sidan.

ARTIKEL 44

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ingås på obestämd tid.
2. Detta avtal skall ratificeras eller godkännas av de avtalsslutande parterna enligt deras egna förfaranden. Det skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter den sista anmälan av ratifikations eller godkännandeinstrument.
3. Fram till dess att detta avtal träder i kraft får varje avtalsslutande part i samband med den anmälan som avses i punkt 2 eller vid någon senare tidpunkt börja tillämpa det i förbindelserna med andra parter som gjort samma förklaring. Sådana förklaringar skall börja gälla nittio dagar efter det att de har deponerats.

ARTIKEL 45

Uppsägning

Europeiska gemenskapen eller Schweiziska edsförbundet får säga upp detta avtal genom att anmäla detta till den andra avtalsslutande parten. Uppsägningen får verkan sex månader efter det att anmälan om uppsägningen mottagits.

ARTIKEL 46

Giltighetstid

Bestämmelserna i detta avtal skall vara tillämpliga på framställningar avseende olaglig verksamhet som ägt rum minst sex månader efter den dag då avtalet undertecknades.

ARTIKEL 47

Utvidgning av avtalet till att omfatta EU:s nya medlemsstater

1. Alla stater som blir medlemsstater i Europeiska unionen får efter skriftlig anmälan till de avtalsslutande parterna bli avtalsslutande part i detta avtal.
2. Avtalstexten på den nya medlemsstatens språk, i den lydelse som fastställs av Europeiska unionens råd, skall bestyrkas genom skriftväx-

ling mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet. Den skall ha giltighet enligt artikel 48.

3. För en ny medlemsstat som ansluter sig till detta avtal träder det i kraft nittio dagar efter det att medlemsstatens anslutningsinstrument deponerats eller, om avtalet vid denna tidpunkt ännu inte har trätt i kraft, den dag då avtalet träder i kraft.

4. Om detta avtal ännu inte har trätt i kraft när en anslutande stat deponerar sitt anslutningsinstrument, skall artikel 44.3 tillämpas på de nya medlemsstaterna.

ARTIKEL 48

Språk

1. Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

2. Den maltesiska versionen av detta avtal skall bestyrkas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Den skall ha samma giltighet som de språk som anges i punkt 1.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i ... den ...

För ...

För ...

SLUTAKT

De befullmäktigade ombuden för
KONUNGARIKET BELGIEN,
REPUBLIKEN TJECKIEN,
KONUNGARIKET DANMARK,
FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,
REPUBLIKEN ESTLAND,
REPUBLIKEN GREKLAND,
KONUNGARIKET SPANIEN,
REPUBLIKEN FRANKRIKE,
IRLAND,
REPUBLIKEN ITALIEN,
REPUBLIKEN CYPERN,
REPUBLIKEN LETTLAND,
REPUBLIKEN LITAUEN,
STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,
REPUBLIKEN UNGERN,
REPUBLIKEN MALTA,
KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,
REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,
REPUBLIKEN POLEN,
REPUBLIKEN PORTUGAL,
REPUBLIKEN SLOVENIEN,
REPUBLIKEN SLOVAKIEN,
REPUBLIKEN FINLAND,
KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORD-IRLAND.

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

å andra sidan,

som församlats i Luxemburg den 26 oktober 2004 för att underteckna avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen, har antagit följande gemensamma förklaringar som fogas till denna slutakt:

1. Gemensam förklaring om penningtvätt.
2. Gemensam förklaring om Schweiziska edsförbundets samarbete med Eurojust och, om möjligt, det europeiska rättsliga nätverket.

Dessutom har de befullmäktigade ombuden för Europeiska unionens medlemsstater och för Europeiska gemenskapen samt de befullmäktigade ombuden för Schweiziska edsförbundet antagit det godkända förhandlingsprotokoll som fogas till denna slutakt. Det godkända protokollet skall vara bindande.

Utfärdad i ... den ...

För ...

För ...

GEMENSAM FÖRKLARING OM PENNINGTVÄTT

De avtalsslutande parterna är eniga om att termen förbrott i artikel 2.3 i avtalet om samarbete om bekämpning av penningtvätt skall omfatta även skattebrott eller smuggling i enlighet med schweizisk lagstiftning. Uppgifter som erhålls efter framställan avseende penningtvätt får användas i mål om penningtvätt, utom i det fall talan avser schweiziska personer och alla relevanta handlingar som anknyter till brottet enbart utförts i Schweiz.

GEMENSAM FÖRKLARING OM SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDETS SAMARBETE MED EUROJUST OCH, OM MÖJLIGT, MED DET EUROPEISKA RÄTTSLIGA NÄTVERKET

De avtalsslutande parterna beaktar Schweiziska edsförbundets önskan att kunna utreda möjligheterna att delta i arbetet i Eurojust och, om möjligt, i det europeiska rättsliga nätverket.

GODKÄNT PROTOKOLL
FRÅN FÖRHANDLINGARNA OM AVTALET OM SAMARBETE
MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS
MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN, OCH SCHWEIZISKA
EDSFÖRBUNDET, Å ANDRA SIDAN,
OM BEKÄMPANDE AV BEDRÄGERIER OCH ANNAN OLAGLIG
VERKSAMHET SOM SKADAR DERAS FINANSIELLA
INTRESSEN

De avtalsslutande parterna har överenskommit om följande:

Till artikel 2.1 a

Uttrycket “bedrägerier och annan olaglig verksamhet” omfattar även smuggling, korruption och penningtvätt av vinning från verksamhet som omfattas av detta avtal, dock med förbehåll för artikel 2.3.

Uttrycket “varuhandel i strid med tull och jordbrukslagstiftningen” skall tillämpas oberoende av om varorna passerat (vid avsändning, mottagning eller transitering) den andra avtalsslutande partens territorium.

Uttrycket “handel i strid med skattelagstiftningen om mervärdesskatt, särskilda konsumtionsskatter och punktskatter” skall tillämpas oberoende av om varorna eller tjänsterna passerat (vid avsändning, mottagning eller transitering) den andra avtalsslutande partens territorium.

Till artikel 15.2

Uttrycket “lagliga befogenheter den har till sitt förfogande” omfattar förhör, inspektioner och husrannsakan i lokaler och transportmedel, kopiering av handlingar, begäran om upplysningar och beslag av föremål, handlingar och tillgångar.

Till artikel 16.2 andra stycket

Genom detta stycke medges bl.a. att de närvarande företrädarna får be- myndigas att ställa frågor och föreslå utredningsåtgärder.

Till artikel 25.2

Med “multilaterala avtal mellan avtalsslutande parter” avses bl.a. från och med dess ikraftträdande avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets anslutning till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Till artikel 35.1

Med “framställningen om ömsesidig rättslig hjälp” skall även avses överföring av upplysningar och bevismaterial till den ansökande avtalsslutande partens myndighet.

Till artikel 43

Europeiska kommissionen skall, senast vid avtalets undertecknande, överlämna en vägledande förteckning över de territorier inom vilka detta avtal skall tillämpas.